K/498

K.94

K-94

KIRKINDAN SONRA

(Cosas de Papa y Mama)

Komedi 2 Bölüm

Yazan :
Alfonso Paso

Türkçesi :
Hale Kuntay

ONK AJANS LTD. LTD.
İnönü caddesi, 31/7
Taksim / İstanbul
Tel.: (212) 249 86 02 ◆ **Faks** : (212) 252 51 53

KÜLTÜR BAKANLIĞI
Devlet Tiyatrosu Genel Müdürlüğü
Tarih 24.12.1998
No. 365

ROL DAĞITIMI

Fernando Cano

Dolores Velasco

Ricardo Cano

Manuela Velasco

Doktor Bolt

Isabella

Orijinal Text

KIRKINDAN SONRA !

B İ R İ N C İ P E R D E

(Doktor Bolt' muayenehanesi.Sol tarafta,hastaların girdiği kapı.Sağda,önde uzun bir bank,önünde uzun bir masa.Sol duvarın önünde bir masa,üzerinde ayna asılı.İki yanında birer sandalye.Sağ tarafta doktorun muayene odasına açılan bir kapı.Sol masanın üzerinde bir vazo,içinde solmuş bir kaç kırmızı gül.Sağdaki uzun masanın üzerinde bir gazete,bir kaç tıbbi dergi.)

(Bankın üzerinde DOLORES ve MANUELA oturmaktadır)

DOLORES-(Elli yaşlarında.Üzerindekiler pahalı olmakla beraber,itinasız etkisi uyandırmakta.Saçları gelişi güzel taranıvermiş.Alçak ökçeli rahat ayakkabılar var ayağında.Yelpazenelenir,sonra dertli dertli içini çeker)Oooofff... of!

MANUELA-(25 yaşlarında.Cazip,güzel,modern.Ama sade ve zarif.Biçimli bir kız ama kırıtgan değil,ciddi.Yan gözle annesine bakar,kalkar güneşlikleri kapatır.Döner yerine oturur.Dergisini okumaya devam eder)

DOLORES-(İçini çeker)Allah! Allah!

MANUELA-Anne,rica ederim,kendini toparlasana! (Okumasına devam eder)

DOLORES-(Homurdanır)

MANUELA-Ne oluyorsun anne? Okuduğumu anlayamıyorum.Bir sıkıntın varsa,söyle!

DOLORES-(Yine içini çekmek ister,kendini tutar,Manuela'nın okuduğu dergiye bakar,halsiz bir sesle,laf olsun diye dergideki bir yazıyı işaret ederek)Soğuk savaş ne demek?

MANUELA-Dergi eski,iki yıllık.

DOLORES-Ben iki yıl önce de soğuk savaşın ne demek olduğunu bilmiyordum.

MANUELA-Peki,anlatayım:Genel bir silahsızlanmaya gidilmek isteniyor.Avrupa bunu kabul etmedikçe,istenilen barışa kavuşmanın olanağı yok.Şimdi anladın mı? İşte bu nedenle birleşmiş bir Avrupa devleti kurulmak isteniyor.

DOLORES-Aralarında biz de varmıyız?

MANUELA-Elbette.Biz Avrupalı değil miyiz?

DOLORES-(BİTKİN)Bana ne Avrupadan...

MANUELA-Öyleyse ne diye soruyorsun?

(ARA)

DOLORES-Doktorların bekleme odalarına neden eski dergiler koyduklarını şimdi anladım.Hastaların bir geleceği olmadığından,geçmişi düşünmeleri için bir fırsat veriyorlar.

MANUELA-Tamam,senin dediğin gibi...

(ARA)

DOLORES-Saat kaç?

MANUELA-Dokuz.

DOLORES-Ne zaman sorsam,dokuz diyorsun!

MANUELA-Sorma öyleyse.

DOLORES-Sen beni hiç sevmiyorsun Manuela... Artık beni sevmiyorsun!

MANUELA-Anne!

DOLORES-Kanadı kırılmış bir kuştan ne farkım var?Ah,baban öleli tek başıma kaldım... O kadar yalnızım ki... (İÇİNİ ÇEKER)Senin yüzünü bile göremiyorum...

MANUELA-(SABIRSIZ)Çalışmak zorunda olduğumu bilmiyormuşsun gibi konuşmasan

DOLORES-Çalışmak zorundaymış! Neyin eksik? Her şeyin var.Ne diye çalışmak zorundaymışsın bakayım?

MANUELA-(DERGİYİ MASAYA KOYAR)Ülkemizdeki öğretmen açığını sana anlatmadım mı anne? Durmadan bunu tekrarlatmasana!... Bir gün kendi okulumu da açacağım.

DOLORES-Şükürler olsun gelirin yerinde,senin çalışmaya hiç ihtiyacın yok!

MANUELA-Elimi kolumu bağlayıp oturamam.Bir işe yaramalıyım.İşimde kariyer yapmalıyım. (ÇANTASINDAN OKUL DEFTERLERİ ÇIKARTIR,DÜZELTMEYE BAŞLA

DOLORES-Kariyer! Kariyer yapacakmış! Genç bir kız için dünyada bir tek kariyer vardır:O da evlenmek.Elin piçlerine nefes tüketeceğine,kendi çocuklarını yetiştir.Hiç olmazsa arada hatırımı soracak bir de damadım olur.Öyle birine o kadar ihtiyacım var ki... (İÇİNİ ÇEKER) Ay ay ay... Karaciğerime bir sancı saplandı...

MANUELA-(DEFTERLERİ ÇANTASINA KOYAR-ÇANTADAN BİR MEKTUP ÇIKARIR)Anne, doktor Disenta'nın mektubunu bir defa daha okuyayım mı?Kara çiğerinin sapa sağlam olduğunu yazıyor.

DOLORES-Allah,Allah! Sapa sağlamsa,ben neden bir türlü iyileşemiyorum? İşte şuram... Şuramda bir sancı var.

MANUELA-Anne,karaciğer bu tarafta!

DOLORES-Demek ki miğdem!

MANUELA-Miğden de bir şey yokmuş.

DOLORES-Bir şey yoksa neden durmadan tık tık ediyor? Tam şurası...Tık tık tık... Miğde neden atar?

MANUELA-(BIKKIN)Miğde atmaz anne,kalp atar.

DOLORES-Ne garip,bende tek atmayan şey,kalp.(YELPAZELENİR)

MANUELA-Aman anne! Senin hiç bir şeyin yok.Doktor Disenta yedi yıl tıp okumuş,ondan daha mı iyi bileceksin sen?

DOLORES-Okumuşta ne olmuş sanki,hiç bir şeyden anlamıyor.Ah kızım,ah... Sen hala neler söylüyorsun?Benim bir ayağım çukurda,çukurda...

MANUELA-Saçmalama! Daha kaç yaşındasın ki?(MEKTUBU ÇANTASINA GERİ KOYAR)

DOLORES-37

MANUELA-Anne!!!

DOLORES-(İKİ YANA SALLANIR)Yaşlandım...İhtiyarladım... Ser de bunun farkındasın ya... (AĞLAMAKLI)Gelecek yıl kırlangıçların dönüşünü göremeyeceğim.

MANUELA-Yaz tatilinde seni San Capistrano'ya götüreyim mi?

DOLORES-(YÜZÜNÜ EKŞİTİR)Hıh, San Capistrano!

MANUELA-İstemiyorsan Paris'e gidelim.

DOLORES-(NEFRETLE)Paris!

MANUELA-Haziran ayında Paris çok güzel olur.

DOLORES-Ölüm halindeki bir kadının Paris'de işi ne?

MANUELA-(KALKAR,PENCERENİN GÜNEŞLİKLERİNİ AÇAR)Sen insanı deli edersin, anne. (GERİ DÖNER)Seninle beraber buraya gelebilmek için tam iki dersimi atlattım.Sana yardımcı olabilmek için elimden geleni yapmıyor muyum? Ama şikayetlerinin sonu gelmiyor ki.Sızlanmak,sızlanmak,sızlanmak! Derdin ne?İki güzel evin,mükemmel bir gelirin var.

İstesen kontesler gibi yaşayabilirsin.

DOLORES-Sanki konteslerin böbreklerinde taş olmaz mı?(BİR KESME ŞEKERE İLAÇ DAMLATIR YUTAR)

MANUELA-Senin böbreğinde taş maş yok.Aslında hergün şükretmen gerek.Hem sağlıklısın,hem de varlıklısın.

DOLORES-Varlıklıymışım!Bütün paralarımı aç gözlü doktorlara yedirdikten sonra,ben ne anladım bu paradan.

MANUELA-Ne işin var doktorlar da? Sen hasta değilsin ki!

DOLORES-Hasta değil miyim? Ne? Baban bu dediğini duysa,mezarında dönerdi. Ah,ne kadar ince adamdı,ah. Daha ben hastalanmaya niyet ederken gözlerimin içinden anlardı."Şuraya uzan karıçığım","aman dikkat et karıcığım","vah karıcığım","ah karıcığım"...

MANUELA-Doktor Disenta senin hasta olmadığını söyledi.

DOLORES-O herifin doktorluktan anladığı yok!

MANUELA-Anne! Anne!

DOLORES-Kızım,sen doktorlara sahiden inanıyor musun? Ben hiç inanmıyorum. Doktorluktan anlasalar hergün bu kadar çok insan ölür mü? (GAZETEYİ AÇAR)Al... İnanmıyorsan kendin oku... Sayfalarca ölüm ilanı!

MANUELA-Aman ne kadar karamsarsın... Canının dilediği gibi düşünmek senin baş marifetin.

DOLORES-Lafa bak,lafa.Seni doğuracağıma taş doğursaydım.

MANUELA-Yine başlama anne!

DOLORES-Önemli değil,önemli değil!... Dünyadaki bütün anaların sonu budur zaten! Horlanmak,horlanmak...(ÇANTASINI ALMAK İÇİN EĞİLİR)Ay... kalbim durdu!

MANUELA-(MERAKLANIR)Anne! (YARDIM ETMEK İSTER,DOLORES İSTEMEZ İTER)

DOLORES-Teleşlanma,durdu... (AYAĞA KALKAR)Bir dakika geçti...Yine atıyor... Tak... tak... tak... atıyor.(OTURUR)Durduğu zaman nasıl ölmüyorum hayret! Unutturma da Doktor Bolt'a sorayım.

MANUELA-(RAHATLAR)Yüreğim ağzıma geldi,anne.

DOLORES-A! Hık diye gidivermek kolay mı,kızım?

(ARA)

(ELİNE BİR GAZETE ALIR,EVİRİR,ÇEVİRİR)Manuela? Yüzüme baksana!

Gözlerimde bir değişiklik var mı?

MANUELA-İkisi de yerli yerinde.

DOLORES-Hiç bir şey görmüyorum.

MANUELA-Görmüyor musun?

DOLORES-Hayır.

MANUELA-(ANNESİNİN ELİNDEKİ DERGİNİN BİR SAHİFESİNİ AÇAR,DOLORES'İN BURNUNUN UCUNA TUTAR) Oku şurasını!

DOLORES-(OKUR)Kalp dolaşım sorunları,özellikle ilerlemiş yaşlarda...

MANUELA-(DERGİYİ ÇEKİP ALIR)Dur! (SİNİRLE)Bekleme odasına koyacak başka dergi bulamamışlar!

DOLORES-Özellikle koyuyorlar,özellikle.Dertlerimizi yüzümüze vurmak için.

MANUELA-İstersen bu dergiye abone olalım anne.Belki bilmediğin başka derlerin de vardır,aklına gelir.

DOLORES-(BİRDEN AYAĞA KALKAR)Ay! ay! ay!...

MANUELA-(KORKAR)Anne ne oldu?

DOLORES-Bacaklarım hiç hareket etmiyor.İnme indi!

MANUELA-Bunu da nereden çıkardın,anne!? Rica ederim! Toparla kendini.(YAN YANA OTURURLAR.DOLORES BACAKLARINA MASAJ YAPARKEN İÇERİ FERNANDO İLE RİCARDO GİRER)

FERNANDO-(AŞAĞI YUKARI 55 YAŞLARINDA.ŞİŞMAN SAYILIR.SAÇLAR DAĞINIK.ÜZERİNDEKİLER PAHALI AMA MODASI GEÇMİŞ.YÜZÜ IZDIRAPLI VE DERTLİDİR. DURUR VE İÇİNİ ÇEKER)Ay bacaklarım... Yürüyemiyorum...

DOLORES-Bak,gördün mü? O da benim gibi.

FERNANDO-Kütük gibi hiç bir şey hissetmiyorum!

RİCARDO-(25 YAŞLARINDA.CİDDİ,SAYGILI BİR GENÇ)Toparla kendini baba.

FERNANDO-Dur,dur! Galiba biri uyanıyor.

MANUELA-(YERİNDEN KALKAR)Buyurun,oturun efendim. (FERNANDO,DOLORES'İN YANINA OTURUR.MANUELA'da DOLORES'İN ÖBÜR YANINA GİDİP OTURUR)

RİCARDO-Çok teşekkür ederim.(BABASINI OTURTUR.KENDİSİ DE MASANIN YANINDAKİ SANDALYELERDEN BİRİNE OTURUR.DOLORES İLE FERNANDO DALGIN ÖNLERİNE BAKARLAR)

DOLORES-(KIPIRDAMADAN)Manuela! Yanıma biri mi oturdu,yoksa bana mı öyle geldi?

MANUELA-Yanına bir bay oturdu,anne.

DOLORES-Yaa? (DÖNER BAKAR)Günaydın. (CEVAP ALMAZ-DAHA YÜKSEK)Günaydın... Günaydın. (İÇERLER)Terbiyesiz.

FERNANDO-(ÇOK SAKİN)Ben terbiyesiz değilim,sağırım,sağır.Bu kulağım çok az duyar.

DOLORES-Peki öteki?

FERNANDO-O hiç duymaz.Size belki garip gelecek ama,Pazartesi,Çarşamba ve Cuma günleri sağ kulağım a herşeyi duyarım.Şu doktorlar hiç olmazsa, Salı,Perşembe, Cumartesi günleri duyabileceğim kadar sol kulağımı açabilseler hiç bir sıkıntım kalmayacak.

DOLORES-Peki pazarları?

FERNANDO-Pazar günleri tatil.O günde duymayıvereyim.

DOLORES-Evet... Evet... Anlıyorum!

FERNANDO-Efendim?

DOLORES-İyi... Pekala dedim...

FERNANDO-Bir şey daha dediniz ,neydi?

DOLORES-(İÇİNİ ÇEKER)Dedim ki... Aman unuttum..Benim de hafızam çok kötü.. Tıpkı sizin kulaklarınız gibi.

FERNANDO-Teşekkür ederim.

DOLORES-Bir şey değil.

(İKİSİ DE SUSARLAR. RİCARDO GAZETEYE DALMIŞ OKUMAKTA.MANUELA DALGIN OTURMAKTA.BİR SESSİZLİKTEN SONRA)

DOLORES-(İÇİNİ ÇEKER)Topraktan geldik,toprağa gideceğiz.

(MANUELA ANNESİNE SİTEMLE BAKAR.DERKEN FERNANDO'NUN ÖKSÜRÜĞÜ TUTAR RİCARDO KALKAR BABASININ YANINA GİDER,SAĞ KOLUNU KALDIRIR. ÖKSÜRÜK BIÇAKLA KESİLMİŞ GİBİ GEÇER.BİR İKİ SANİYE SONRA RİCARDO,BABASININ KOLUNU İNDİRMEK İSTER,YARI YOLA GELİNCE,ÖKSÜRÜK YENİDEN TUTAR. RİCARDO HEMEN KOLU KALDIRIR.ÖKSÜRÜK KESİLİR.EMME BASMA TULUMBA SAHNESİ.BİR SÜRE SONRA FERNANDO ÖKSÜRMEZ.RİCARDO SAATİNE BAKAR)

FERNANDO-Ah oğlum,değerli saatlerin benim yüzümden boşa gidiyor.

RİCARDO-Ne önemi var babacığım? Ama galiba bu doktor bizi saatlerce bekleteceğe benziyor.Belki de sıralarını bize verirler.(MANUELA'YA) Özür dilerim,acaba sizden önce girebilir miyiz? Yirmi dakika sonra dersim başlıyor da...

MANUELA-(TERS)Benim de!.

RİCARDO-Nasıl ?

MANUELA-Yirmi dakika sonra benim de dersim başlıyor demek istedim.

RİCARDO-Dans dersi mi?

MANUELA-Hayır,tarih dersi.

RİCARDO-Hay Allah! Siz öğretmen misiniz?

MANUELA-Evet,tarih öğretmeniyim.

RİCARDO-Ben de matematik öğretmeniyim.

MANUELA-(İLGİLENİR)Ne raslantı!

RİCARDO-Benim bir yerden sizi gözüm ısırıyor...Okuldan olmasın?

MANUELA-Okulda karşılaşmış olduğumuzu hiç sanmıyorum.

RİCARDO-(KIZI SÜZER)Ama ben sizi daha önce gördüm.Ama nerede?nerede?nerede? Bir dakika,biz galiba aynı sokakta oturuyoruz...Bizim apartmanın adı "El Jardino",tam "Casa Rosada" blok apartmanına bitişik...

MANUELA-Bizim apartman!

RİCARDO-Şimdi anımsadım.Sizi balkonda gördüm.

MANUELA-Tamam.Ben de anımsadım.Ben de sizi mutfak penceresinden gördüm.

RİCARDO-Birbirimize çok yakınız.Benim adım Ricardo Cano..

MANUELA-Benim de Manuela Velasco.

RİCARDO-Çok memnun oldum.(EL SIKARLAR.BU ARA BÜYÜKLER SESSİZCE ÖNLERİNE BAKMAKTADIRLAR)Sizin küçük bir spor arabanız var değil mi? (SOL TARAFTAKİ MASAYA GİDER)

MANUELA-Evet,iki ders arası bir koşu annemi yoklayabilmek için bir araba edindim.(DOLORES GÜNEŞ GÖZLÜĞÜ TAKAR)

RİCARDO-Ben de babam yüzünden bir araba almak zorunda kaldım.

MANUELA-Günde kaç saat dersiniz var?

RİCARDO-Altı.

MANUELA-Benim dört.

RİCARDO-Genç bir bayan için bence çok.

MANUELA-Öyle.Bazen yorgunluktan bitkin bir halde yatıyorum ama,sabahları yine erkenden okula koşarım.

DOLORES-(KIZININ KENDİNDEN BAŞKA BİRİ İLE İLGİLENMESİNE İÇERLEMİŞTİR.BAKIŞLARI ÜZERİNE ÇEKMEK İSTER)Topraktan geldik ,toprağa gideceğiz... Topraktan geldik,toprağa gideceğiz.

RİCARDO-Bazı okulların yönetimi bir felaket! Hele bizim müdür kendini diktatör...(FERNANDO ÖKSÜRÜR,RİCARDO LAFI DEĞİŞTİRİR)Kendini kışla komutanı sanıyor...

FERNANDO-(KESİK,KESİK ÖKSÜRMEYE BAŞLAR)

MANUELA-Bizim okuldo geç kalanlardan para cezası kesiyorlar.

RİCABDO-Ayıp,buna hakları yok.Bakanlığa şikayet etmelisiniz.

MANUELA-Neme gerek.Ne diye başımı derde sokayım?

DOLORES-Topraktan geldik,toprağa....

MANUELA-Benim hayalim günün birinde kendi adıma kurs açmak.

RİCARDO-A! Benim de hayalim bu. Gelin şunu beraber açalım.Ben matematik ve geometri dersi veririm, siz de tarih,ve coğrafya...Ne güzel olur.

MANUELA-Hiç fena fikir değil.İşin maddi yönünü düşündünüz mü? Bu işe atılmak için aşağı yukarı ne kadar gerek?

RİCARDO-Bence... Bence... Üçyüz... Dörtyüz bin...Lükse kaçmassak,daha da az gidebilir.

MANUELA-Yarısını ben bulabilirim.(DOLORES HAFİFÇE ÖKSÜRÜR)

RİCARDO-(BABASINA YAN GÖZLE BAKAR)Galiba diğer yarısını da ben bulabiliri (FERNANDO HAFİFÇE ÖKSÜRÜR)Sıraları taksitle alırız.Belki bakanlı da yardım eder.

FERNANDO-Hıh! Bakanlık yardım edermiş!

MANUELA-Bakın bu hiç aklıma gelmemişti.Peki,kursu nerede açabiliriz?

RİCARDO-Bu iş için ben çok dolaştım.Galiba uygun bir yer de buldum.

MANUELA-Gerçekten mi?

FERNANDO-(İÇİNİ ÇEKER)

RİCARDO-Uzun bir sürederberi babamla doktor doktor dolaşırız,galiba ilk k

bugün olumlu bir sonuçla eve döneceğim.Yalnız bu işi etraflıca görüşmek için sizinle buluşmalıyız.

MANUELA-Olur,buluşalım.(HER İKİSİ DE NOT DEFTERLERİNİ ÇIKARIRLAR)

RİCARDO-Telefon numaram:44 24

MANUELA-Benimki:44 85.

RİCARDO-Bu pazar vaktiniz var mı?Bir yerde öğlen yemeği yerdik.

MANUELA-Boşum. Olur. Pazara buluşalım.

RİCARDO-Saat tam birde sizi gelip alırım.Yemekten sonra da sözünü ettiğimiz binaya gider bakarız.

MANUELA-Çok iyi olur.

RİCARDO-(HAYRETLE ONLARI DİNLEYEN BÜYÜKLERE DÖNER)Baba... Komşuymuşuz.

FERNANDO-(İLGİSİZ)Duydum.

DOLORES-(RİCARDO'YA)Ben sizi tanıdım,ama galiba bana selam vermekte biraz geciktiniz.

RİCARDO-(ACELE ONUN YANINA GİDER)Özür dilerim efendim.Tanıştığımıza çok memnun oldum,senora.Bu bay da babam.

MANUELA-Anne,Senor Cano'ya selam versene.

DOLORES-Ne diye vereyim?

MANUELA-Anne!..Rica ederim!..

DOLORES-(LAF OLA)Nasılsınız?

FERNANDO-(HAFİFÇE ÖKSÜRÜR)

RİCARDO-Baba,Senora Velasco sana nasılsınız diye soruyor.

FERNANDO-Ne yapmamı istiyorsun?

RİCARDO-Baba,sen de selam ver.

FERNANDO-Mecbur muyum?

RİCARDO-Evet,mecbursun.

FERNANDO-(LAF OLA)Günaydın.

DOLORES-Günaydın.

FERNNANDO-Nasılsınız?

DOLORES-Berbat... Ya siz?

FERNANDO-Ben de berbat...(ARA)Ricardo,oğlum,işin varsa,bekleme,benim yüzün

den okuldan kalmanı istemem.Doktor bana ne derdim olduğunu söyler, sonra ben de sana evde anlatırım.Hemşire merdivenlerden indirir, bir taksiye bindirir.

RİCARDO-Olmaz.Muayene edilirken yanında olmalıyım.Ben olmazsam sen doktora kimbilir neler anlatırsın!

FERNANDO-Neyim varsa onu anlatırım.Zaten şunun şurasında bir iki haftalık ömrüm kaldı...

(DOLORES ANLAYIŞLA İÇİNİ ÇEKER)

RİCARDO-Hastalığının ne olduğunu doktor bana anlatmalı.Şimdi okula telefon eder,bugün gelemeyeceğimi söylerim.

MANUELA-Aynı şeyi bende yapsam,fena olmayacak.Benim de anneme hiç güvenim yok... Gelin,telefon dışarıda.

RİCARDO-(KAPIYA DOĞRU GİDERKEN)Lisans almak için önce Eğitim Bakanlığına bir dilekçe yazarız.Aksi halde güçlük çıkarabilirler.

MANUELA-Lisans almak kolay mı?

RİCARDO-Bilmem ama herhalde zor değildir.Onu aldıktan sonra da...(ÇIKARLAR)

DOLORES-(ARKALARINDAN BAKAR,SONRA İÇ ÇEKER)Ah,gençlik!Bütün bir ömür önlerinde.

FERNANDO-(İÇİNİ ÇEKER)Öyle... Öyle...

DOLORES-Yalnız ben bunların telaşlarını hiç anlamıyorum.

FERNANDO-Modern hayat! Vaktiyle biz hiç telaşlanmazdık.

DOLORES-Öyle...

FERNANDO-Hele o İngiliz ...

DOLORES-Çörçil mi?

FERNANDO-Yok canım! Amiral Drake.

DOLORES-Tanımam onu.

FERNANDO-İspanya donanması İngiltere sahillerine dayandığında,adam bilardo oynuyormuş.

DOLORES-Aman,eski hikaye...

FERNANDO-Sanki eskiden savaş yokmuydu?Toprağın altına girmeden önce yine de herkes çok güzel yaşamasını bilirdi.

DOLORES-O zamanlar telefon da yoktu.

FERNANDO-İşte onun için Elisabet'e haber verememişler.

DOLORES-Hangi Elisabet'e?

FERNANDO-Birinci Elisabet'e.

DOLORES-Eskiden oturulur,sohbetler edilirdi...

FERNANDO-Nee???

DOLORES-Bütün suç telefonda diyorum...

FERNANDO-(ELİNİ KULAĞINA DAYAR)Anlamıyorum.

DOLORES-(DAHA YÜKSEK SESLE)Bütün suç telefonda,dedim.Hatır sorma,hatır sa kalmadı ki! Bir telefonla yasak savıveriyorlar.Geçenlerde kızımla tiyatroya gidecektik.Akşam üstü kızım telefon etti ve:"Anne,bu akşam yemeğe beni bekleme,arkadaşlarla Roma'ya uçuyoruz,geç kalmam merak etme"demez mi?Eskiden olsa,şaşkınlıktan dilim tutulurdu,ama artık bu gibi şeylere bizler de şaşmaz olduk.Ne olacak,get devri.

FERNANDO-(DÜZELTİR)Get değil,jet.

DOLORES-Nee???

FERNANDO-Jet.Jet!

DOLORES-Demek bu da yeni bir icat.Daha bakalım neler duyacağız.Bence bütü suç telefonda.

FERNANDO-Kulaklarım iyi duymadığı için telefon beni hiç rahatsız etmiycr. Çalıyor çalıyor,açmıyorum.

DOLORES-Çok iyi yapıyorsunuz.Keşke bende yapabilsem.

(ARA)

Şey... Oğlunuz şefkatli mi?

FERNANDO-Canı istediği zaman çok şefkatli oluyor ama canı istemediği zama da...

DOLORES-Tıpkı benim kızım gibi... Az önce anlattım duydunuz.Benimle tiyatroya gideceğine,arkadaşları ile ta Roma'ya yemeğe gidiyor.Beni tiyatroya götürse kıyamet mi kopar?Ben tiyatroya,konsere,baleye bayılırım.Siz bale sever misiniz?

FERNANDO-En ön sıradan seyretmeliyim...Duymadığımdan yani...

DOLORES-Hele müzikallere bayılırım.(BİLİNEN BİR MÜZİKALİN BİLİNEN BİR PARÇASINI MIRILDANMAYA BAŞLAR.FERNANDO DA KATILIR.DOLORES ONA BAKAR, SUSAR)Sesiniz hiç fena değil... Siz de kulak var.

FERNANDO-Sağırlar hep öyledir... Örneğin Beethoven.

DOLORES-(İÇİNİ ÇEKER)Bu günkü gençlere benim hiç aklım ermiyor.Sizin eriyor mu?

FERNANDO-Ben oğlumdan memnunum,şikayetçi değilim.Hem zamana ayak uydurmak gerek.Aman,zaten şunun şurasında ne kaldı ki?... Kısa bir süre sonra nasıl olsa bensiz yaşayacak.

DOLORES-Orası öyle!

FERNANDO-Doktor Disenta istediğini söylesin,ben sanki kendimi bilmiyor muyum?

DOLORES-Ne?Doktor Disenta mı dediniz?

FERNANDO-(ELİNİ ÖTEKİ KULAĞINA DAYAR)Efendim?

DOLORES-Siz doktor Disenta'ya muayeneyemi gittiniz?

FERNANDO-Gittim,evet.

DOLORES-Kuzum sizin hangi kulağınız duyuyor,hangisi duymuyor,anlıyamadım.

FERNANDO-Bugün Cuma,bu kulağım!

DOLORES-(KULAĞA)Doktor Disenta hiç bir şeyiniz yok dedi,değil mi?

FERNANDO-Evet.

DOLORES-Bana da öyle dedi.

FERNANDO-Bunu duymak için tam 700 Peseta saydım.

DOLORES-O hiç bir şey bilmiyor.Sizin hasta olduğunuzu ben bile ilk görüşte anladım.

FERNANDO-Ah! İnanmıyorlar.Ama dediğiniz gibi ben çok hastayım.İnanın ki yatağa uyumak için değil,ölmek için yatıyorum.

DOLORES-O doktor değil,şarlatan.Şu kadarcık bir teşhis koyabilecek yeteneği bile yok.Ne diyeceğini bilmediğinden,kendi hastalığından söz ediyor Kendi derdine bir çare bulamayan bir doktor bizim derdimizi nereden anlıyabilir?

FERNANDO-Demek size de bir şeyiniz yok dedi,öyle mi?

DOLORES-Evet.(SAMİMİ)Size birşey sormak istiyorum.Hiç arada kalbiniz duruyor mu?

FERNANDO-Attığını duymuyorum ki,durduğunu duyayım.Sağırım ya! Hele bazen ha durdu,ha duracak gibilerden bir atıyor,bir atmıyor.

DOLORES-Benimki duruyor.

FERNANDO-Düpedüz duruyor mu?

DOLORES-Evet... Zembereği boşalmış bir saat gibi.

FERNADO-Allah,Allah!

DOLORES-(ALÇAK SESLE)Bir dakika,durdu galiba...Evet,durdu...Bakın nabzıma..

FERNANDO-Yok canım,durmamış,atıyor. Tık,tık,tık...

DOLORES-O tıklayan kol saatim.. Bir dakika... Kalbimi dinleyin.(BLUZUNUN ÜST DÜĞMESİNİ AÇAR,BAŞINI GÖĞSÜNE KOYMASI İÇİN ELİYLE İŞARET EDER. FERNANDO AFALLAR,BİR AN KADININ YÜZÜNE BAKAR,SONRA BAŞINI GÖĞSÜNE DAYAR)Duydunuz mu?

FERNANDO-Duyamıyorum.Sağırım ya!

DOLORES-İyice konsantre olun... Şimdi duyuyor musunuz?

FERNANDO-(BİRAZ DAHA KADINA YASLANIR)

DOLORES-Ay,bir şey söylesenize!

FERNANDO-Durmuş... Hiç bir şey duyamıyorum...(BAŞINI KALDIRIR,AMA BEĞENDİĞİNDEN,GENE DİNLEMEK İSTER)Bir dakika!

DOLORES-Boşuna uğraşmayın,atmıyor ki,ne duyacaksınız?

FERNANDO-Ama kulağıma garip bir ses geldi.

DOLORES-Bir vınlama sesi değil mi?

FERNANDO-Radyoda istasyon ararken çıkan ses gibi...

DOLORES-O ses kalbimden gelmiyor.

FERNANDO-Peki,nereden geliyor?

DOLORES-Doktor Disenta olacak ahmak anlamadı ama o vınlama sesi bana kalır karaciğerimden geliyor.(SOL TARAFINI İŞARET EDER)

FERNANDO-Karacğer bu tarafta.

DOLORES-Aman neredeyse nerede,vınlıyor ya!

FERNANDO-Hayret!

DOLORES-Hayret demesi kolay,siz gelin de bir de bana sorun...

(KISA ARA)Sizin karaciğeriniz ne alemde?

FERNANDO-Berbat.Ne alıyorsunuz?

DOLORES-(ÇANTASINDAN İLAÇLAR ÇIKARTIR)Karter'in karaciğer haplarını,ya siz

FERNANDO-(CEKETİNİN CEBİNDEN İLAÇLAR ÇIKARTIR)Doanis'in karaciğer haplarını

DOLORES-Bir yandan da vitaminlerle idare ediyorum.Günde üç defa,tok karnır

Combeks alıyorum.İçinde her vitamin var. A B C D E F G H İ...

FERNANDO-(KESER)Çelik renginde mi?

DOLORES-Galiba,galiba...(HER İKİSİ DE İLAÇLARI GERİ KOYARLAR)

FERNANDO-Bence Radikalodil hepsinden iyi.

DOLORES-Yo değil,sindirimi ağır.

FERNANDO-Aman ben zaten ne yesem sindiremiyorum ki...Durmadan bir kaynama,

bir kaynama...

DOLORES-Miğde kaynamasına hismoton iyi geliyor.Hiç denemediniz mi?

FERNANDO-Yo,denemedim.

DOLORES-Bismoton,mükemmel bir ilaç... Beyaz toz... Her yemekten sonra bir

çay kaşığı.Tadı da pek fena değil.Alın,memnun kalacaksınız.(GÖZ

GÖZE BAKIŞIRLAR)A! Ne oldu birden?Allah,Allah! İnanılır gibi değil

kalbim atmaya başladı.

FERNANDO-(ATILIR)Dinleyim,dinleyim... Bırakın da dinleyim... (DOLORES'İN

GÖĞSÜNE ÖYLE BİR ATILIRKİ,BU KEZ DOLORES ŞAŞIRIR.GÖZ GÖZE BAKIŞIR

LAR. O AN İKİSİNİNDE İÇİNDE BİR ŞEYLER UYANIR.VE ONDAN SONRA DAV-

RANIŞLARI DEĞİŞİR,TATLI,SEVİMLİ VE BURUK BİR KOMEDİ BAŞLAR)

FERNANDO-(BAŞINI GÖĞSÜNE DAYAMIŞTIR)Evet... Duyuyorum... Bu kulağımla bile

duyuyorum. (ŞEFKATLE)Bir.. iki... üç... dört... (AĞIR AĞIR BAŞINI

KALDIRIR KADININ GÖZLERİNİN İÇİNE BAKAR)

DOLORES-(GAYRİ İHTİYARİ SAÇLARINI DÜZELTİR)Sizin bacaklarınızın nesi var?

Az önce,buraya girerken,bacaklarınızdan şikayet ediyordunuz.Ba-

cak ağrılarına limberaks çok iyi geliyor.Bir ısınma,bir ısınma...

Benim de bacaklarım sık sık uyuşur da...Ama elle değil,fırça ile

süreceksiniz...

FERNANDO-(ROMANTİK)Peki fırça ile sürerim.

DOLORES-Dedim ya,önce ısınma,sonra karıncalanma,ondan sonra da bir hafiflik bir hafiflik.Reçetesiz de veriyorlar.Limberaks.

FERNANDO-Yazayım... Bir ısınma oluyor dediniz,değil mi?

DOLORES-İşte böyle... Aşağıdan yukarıya sürülecek...(FERNANDO CEBİNDEN DEFTERİ İLE KALEMİNİ ÇIKARTIR,İLACIN İSMİNİ YAZMAK İÇİN.BU ARA DOLORES ÇAKTIRMADAN ETEĞİNİ BİRAZ KALDIRIR VE SAĞ BACAĞINA MASAJ YAPMAYA BAŞLAR.ETEĞİ GEREĞİNDEN DAHA DA YUKARIYA ÇIKMIŞTIR)

FERNANDO-(İPNOTİZE OLMUŞ GİBİ DOLORES'İN BACAĞINA GÖZLERİNİ AYIRMADAN BAKAR BİR YANDAN DA YAZAR)Ba.. cak. Şey! Limbetaks.

DOLORES-Taks değil,raks,raks.

(ARA)

Siz... Evli misiniz?

FERNANDO-İdim. Karım öldü. (DOLORES ÇANTASINDAN PUDRİYERİNİ ÇIKARIR,YÜZÜNÜ PUDRALAR)Ya siz?

DOLORES-(İÇİNİ ÇEKER)Benim de kocam öldü... Peki... Kimseye bağlı mısınız?

FERNANDO-Bir hanım kızcağız ile...

DOLORES-Yaaa!!!???

FERNANDO-... İle bir zamanlar arkadaşlık ediyordum.

DOLORES-Ben bir kuş kadar serbesttim.

FERNANDO-(MEMNUN SIRITIRKEN BİRDEN ÖKSÜRÜĞÜ TUTAR.DOLORES ONUN KOLUNU YAKALAR,HAVAYA KALDIRIR,ÖKSÜRÜK HEMEN KESİLİR,DOLORES KOLU İNDİRİR. FERNANDO ÇOK DUYGULANMIŞTIR.AYAĞA KALKAR)Siz eşsiz bir insansınız (KADININ İKİ ELİNİ TUTAR,SIKAR,SALLAR)Ne yapılması gerektiğini ne kadar iyi biliyorsunuz.

DOLORES-İltifat ediyorsunuz.Yaptığım pek önemli bir şey değildi ki...Oğlunuz yaparken az önce görmüştüm... Şey... Hiç bir bağınız olmadığını söylüyordunuz...

FERNANDO-Yalnız vergi dairesine bağlıyım.(DOLORES YAPMACIK BİR KAHKAHA ATAR)Ne hoş bir gülüşünüz var.

DOLORES-Şuradaki dişim eksik.

FERNANDO-Hiç belli olmuyor.

DOLORES-İdare ediyorum.

FERNANDO-Çok tatlı gülümsüyorsunuz.

DOLORES-Yok canım size öyle geliyor...

FERNANDO-Herkes böyle gülümseyemez,yoo...

DOLORES-(ODANIN İÇİNDE DOLAŞIR,AYNAYA BAKAR)Kocam Roberto'nun ölümünden sonra bana,kompliman yapan ilk erkeksiniz.

FERNANDO-Benim Carmen'imden başka kimse böyle gülümseyemez sanırdım.

DOLORES-(KISA BİR ARADAN SONRA)Carmen kim?

FERNANDO-Ölen karım.

DOLORES-Güzel miydi?

FERNANDO-Çok güzeldi(FERNANDO CEKETİNİN İÇ CEBİNE ELİNİ ATAR)Resmini görmek istermisiniz?

DOLORES-Hayır!

FERNANDO-Neden?

DOLORES-Hayatta olmayan insanların resimlerine hiç bakamam.Bana... bana... çok çaresiz,çok zavallı gelirler...aman, benim saçma sapan konuşmalarıma siz aldırmayın..

FERNANDO-A,neden saçma olsun,aksine.. sizi saatlerce dinleyebilirim.

DOLORES-(BİRDEN UYANIR)Peki siz sağır değil miydiniz?

FERNANDO-Hayır...evet...hayır.Ne bileyim,ben de anlamadım,açılmış...hayret, duyuyorum...hem de çok iyi duyuyorum.Konuşun,devam edin!

DOLORES-Ne diyeyim?

FERNANDO-Birşeyler anlatın.

DOLORES-Ben öyle ısmarlama konuşamam.

FERNANDO-Ne olur birşeyler söyleyin... bir şiir...

DOLORES-(HEMEN BAŞLAR)

Savaş meydanına mı?
peki,gidin ama
Aşk ateşinin benliğimi
Sardığını unutmayın.
Lucia,Lucia,adınız ışık demek
Bir kelebek gibi etrafınızda
döndüğümü hatırlayın.

FERNANDO-(HEYECANLA)Hepsini duydum,tane tane duydum.

DOLORES-Tebrik ederim.

FERNANDO-Teşekkür ederim.(ELİNİ UZATIP DOLORES'E YAKLAŞIR.EL SIKIŞIRLAR. BİR AN DURUP GÖZ GÖZE BAKIŞIRLAR)

DOLORES-(ELİNİ ÇEKER,PARMAKLARINI OYNATIR)Canım acıdı,gücünüzü mü denemek istediniz?

FERNANDO-Özür dilerim,birden heyecanlandım.

DOLORES-Ben de heyecanlandım.

FERNANDO-Heyecan size yakışıyor.(İKİSİ DE OTURUR)

DOLORES-Mevsim döneminden olacak.

FERNANDO-İlk bahar.

DOLORES-Andalusyanın baharını hiç bir yerinki ile değişmem.her taraf yeşeri Gök alabildiğine masmavi...hele güneşin batışı...bana o kadar... o kadar doğu ülkelerini hatırlatır ki...

FERNANDO-Doğu ülkelerini sever misiniz?Yatak odamda nefis bir Çin vazom var Eski bir Çankayçek.

DOLORES-Aman ne güzel.Cebelitarıktan taa Tokyo'ya kadar her tarafı karış karış gezmek isterim.

FERNANDO-Buda heykellerini beğenir misiniz?

DOLORES-Bayılırım.

FERNANDO-Kimono sever misiniz?

DOLORES-Biterim.Bir de erkeklerde fes çok hoşuma gider.Fesli bir erkek o kadar... o kadar...

FERNANDO-...erkeğe benzer,değil mi?

DOLORES-Erkeğe benzer.

FERNANDO-Doğu tutkusu kanınıza işlemeş.

DOLORES-(KIRITKAN)Kanıma mı işlemiş..? (GÜLER)Yok canım,o kadar da değil...

FERNANDO-Japon fenerlerini nasıl bulursunuz?Baş ucumda çok ilginç bir gece lambası var.Ayağı kristal,ama pahalı bir kristal...üzeri de Tibet işi...

DOLORES-(ANLAMLI)Yatak odanızda daha daha neler var?

ERNANDO-İnanınki övünmek için söylemedim.

OLORES-Takıldım canım.

ERNANDO-(VAZODAN BİR ÇİÇEK ALIR)Yazık,solmuş.

OLORES-Soluk çiçeklerin kendilerine özgü kokuları vardır.Hayatta kalabilmek için bütün güçleri ile çırpınmalarını hatırlatir...üzücü bir şey.

ERNANDO-Hayatlarını uzatmak mümkün.

OLORES-Sularına aspirin atmalıymış.

OLT-(MUAYENE ODASININ KAPISINI AÇAR) Sıra kimde?(İKİSİ DE DUYMAZ DAHA YÜKSEK SESLE) Sıra kimde?

OLORES-(DÜŞÜNÜR)Bende.(KAPIYA KADAR GİDER,DÖNER,FISILDAR)Limberaks.

ERNANDO-(o da fısıldar) Limberaks.

OLORES-Bismoton.

ERNANDO-Bismoton.

OLORES-(HER İKİSİ DE İLAÇ İSİMLERİNİ İLANI AŞK EDER GİBİ SÖYLERLER) Vitagram-Combeks.

ERNANDO-Vitagram-Combeks.

(DOLORES MUAYENE ODASINA GERİ GERİ GİDERKEN,GÖZLERİNİ FERNANDO'DAN AYIRMAZ.DOKTOR BOLT HAYRETLE İKİSİNİ İZLERKEN PERDE YAVAŞ YAVAŞ KAPANIR.PERDE KAPANANA KADAR İLAÇ İSİMLERİ DEVAM EDER.BOLT PERDENİN DIŞINDA KALIR)

OLT-(GÜLEREK)Ve ondan sonra Senora Velasco ile muayene odama girdik. Meslektaşım doktor Disentanın bana yolladığı bu kadının organik bir hastalığı yoktu,yoktu ama bünyesi her çeşit hastalığı kapmaya hazırdı. Bir yıl... belki de iki yıl sonra ölecek olursa,raporuma şunu yazarım: "Son yıllarda tedavim altında bulunan hasta,pernisiös anemiden muzdaripti"Bu kadarını aşağı yukarı herkes anlar,ve ölümü normal karşılar. Karşılanmasına karşılanır da...ben karşılamam.Kadının derdi aslında bu değil.Ona:"Şuranızda bir ağrı varmı?Sancı burada mı?"diye sormamız hata.Biz doktorların:"Kendinizi çok mu yalnız hissediyorsunuz senora? Dostlarınız sizi aramıyorlar mı?Mutlu olabileceğiniz bir davete gitmeyeli ne kadar oldu?"diye sormamız gerek.Belki içinizde:"Bırak da hastanın bu problemleri ile bir ruh hastalıkları doktoru ilgilensin"

BOLT-(DEVAM)diyen vardır. Ama ne çare ki,ruh doktoruna gerçekten ihtiyacı olanlar,kendilerini herkesten normal sanırlar.Uzun sözün kısası,Senora Velasco'nun organik hiç bir rahatsızlığı yoktu.Senor Fernando Cano'nun da organik bir rahatsızlığı yoktu.Ama yine de ikisininde durum ümitsizdi.Birden her ikisinin de iyileşmelerinin benim elimde olduğun anladım.İkisine de özel bir kür gerekiyordu.... Hiç duyulmamış,hiç işitilmemiş bir kür.Evet... Senora Velasco bana tekrar geldiğinde aynı ilaçları almaya devam etmesini söyledim...sonra da... ellerimi yıkarken,hiç üzerinde durmuyormuş gibi:"Kuzum,siz Senor Cano'ya ne yaptınız"diye sordum. "Ne mi yaptım?"diye şaşkınlıkla sordu."Hiç bir şey yapmadım" "Yapmışsınız Senora,yapmışsınız"diye devam ettim. "Senor Cano size fena halde abayı yakmış,sizden başka laf etmiyor...". Senoranın göğsü inip kalktı,hafifçe kızardı ve boğuk bir sesle:"Rica ederim doktor bey,bu yaştan sonra bana kim abayı yakar?"dedi.Bir kaç gün sonra Senor Cano geldi.Senora kadar saf çıkmadı.Onu inandırabilme için bir hayli nefes tükettim.(FERNANDO'YU TAKLİT EDER)"Ben mi Senora'nın aklını çelmişim...? Emin misiniz...?" "Emin olmasam hiç sözünü eder miyim?"dedim. "Derin bakışlarınız,zarif elleriniz...evet,bunların etkisinden kurtulamamış.Günün birinde kendini balkondan aşağıya atmasından korkuyorum,yoksa yine de anlatmazdım" (GÜLÜMSER)İşte kürüm bu idi.Bir yandan ilaçlar ve vitaminlerle organları takviye ederken bir yandan da, hayata dört elle sarılmalarını sağladım.Yaşama zevkler uyandı.Bedenlerine yerleşmek üzere hazır bekleyen bir takım virüsler mikroplar yok oldu.Onları,yaşama güçleri yok etti.İşte böyle sevgili bayanlar,baylar.SenoraVelasco'ya şunu söyledim,Senor Cano'ya bunu söyledim ve ondan sonra da çok önemli bir gün geldi çattı.Sizin izlediğiniz sahneden bu yana tam beş hafta geçti. Bu gün Mayıs'ın yirmisi... nefis,ılık bir Andalusya baharı...Astronomlar ve aşıklar için ideal bir gece... Ellerinizi uzatsanız teker teker yıldızları toplayabilirsiniz...Senor Cano kendi evinde.Siz görmeyeli pek çok şeyler...evet, pek çok şeyler değişti.Sakın şaşırmayın! Neyse... göreceksiniz...

PERDENİN ARASINDAN İÇERİYE GEÇER.ÇOK GEÇMEDEN PERDE AÇILIR)

FERNANDO CANO'NUN EVİNİN OTURMA ODASI.SEVİMLİ BİR YER.ORTADAKİ KAVİSLİ BÖL
EDEN ARKA ODAYA GEÇİLİYOR.EN ARKADAKİ KÜÇÜK BALKONDAN KARŞI BİNALARIN PEN-
ERELERİ GÖRÜNMEKTE.KAVİSLİ BÖLMEDEN KORİDORA,MUTFAĞA VE SOKAK KAPISINA Gİ-
İLMEKTE.ARKA SOL DUVARDA,İKİ KAPI.ASLINDA ODANIN NORMAL OLARAK BAŞKA TÜRLÜ
ÖŞELİ OLDUĞUNU TAHMİN EDEBİLİYORUZ.PERDE AÇILDIĞINDA,HER TARAF DOĞU ÜLKE-
ERİNE AİT ÖTE BERİLERLE DOLDURULMUŞTUR.LAMBALAR,JAPON FENERLERİ,DİVANIN
ZERİNDE BİR ÇİN ŞALI.AVİZELERDE JAPON FENERLERİ.BİR KONSOLUN ÜZERİNDE SİYAH
İLLER,BUDA HEYKELLERİSIRALANMIŞ.DİVANIN ARKASINDA BİR ÇİN PARAVANI.DUVARDA
APON RESİMLERİ.DİVANIN ÜZERİNDE EJDERHA MOTİFLİ YASTIKLAR)

FERNANDO TELAŞLI BİR ŞEKİLDE ODANIN DEKORASYONU İLE MEŞGUL OLUR.ÇOK DEĞİŞ-
İŞTİR.SAÇLAR DÜZELTİLMİŞ,BÜTÜNÜ İLE DERLENMİŞ,TOPLANMIŞTIR.SIRTINDA,ARKA-
INA EJDERHA İŞLEMELİ BİR JAPON KİMONOSU.AYAĞINDA,UÇLARI KALKIK,POMPONLU
ERLİKLER.MASANIN ÜZERİNDE DURAN FESİ DE BAŞINA GEÇİRİR.FESİ GİYDİKTEN SON-
A,AYNADA KENDİNE BAKAR.ARADA DA BİR KİTAPTAN BİR ŞEYLER EZBERLEMEKTEDİR)

ERNANDO-(OKUR)Hayat... boş bir yaprak... (KİTABA BAKAR)Bomboş bir yaprak...

İCARDO-(ODASINDAN ÇIKAR,ŞAŞIRIR)Ne olmuş burası,baba?

ERNANDO-Beğenmedin mi?

İCARDO-Doğu sanat eserleri sergisi mi açacaksın? A! A! Ne bu halin???

ERNANDO-(KİMONOSUNU İŞARET EDER)Çok rahat...Sen bu akşam çıkmıyor muydun?
Çıkacaksın,değil mi?(AMBALAJDAN BİR NARGİLE ÇIKARIR)

İCARDO-Daha erken.Söylesene baba,neyin var senin?Neden evi bu hale soktun?
Eskici dükkanına dönmüş.

ERNANDO-Aklının ermediği şeye karışma!Bu odaya bir stil vermek istedim.Bu
evin belirli bir stili yoktu.

İCARDO-(YERDEKİ YASTIKLARIN BİRİNİN ÜZERİNDEN TÖKEZLER)Sen burasını hangi
stile göre döşedin,başındaki ne?

ERNANDO-Fes.

ICARDO-Gördük fes olduğunu.Neden giydin başına?

RNANDO-Moda olacak da ondan.

ICARDO-Gülünç olma baba,çıkart şunu başından!

RNANDO-Göreceksin,bu kış herkes fes giyecek.

CARDO-Arap kerhanecilere dönmüşsün.

FERNANDO-Biraz daha saygılı konuşabilirsin babanla!

RİCARDO-Ne zamandan beri doğu ülkeleri sanatına merak sardın?

FERNANDO-Bilirsin,bizim gerek mimarimiz,gerekse güzel sanatlarımız tamamen doğunun etkisi altındadır.(YERE BEŞ TANE KÜÇÜK YASTIK ATAR)

RİCARDO-Ne atıyorsun bunları yere?

FERNANDO-Belki yerde bağdaş kurarım...

RİCARDO-Sen mi? Ağrıyan dizlerinle mi?

FERNANDO-Karışma.Sana ne?... Gitmeseydin bana yardım ederdin.

RİCARDO-Daha gitmiyorum ki.Ne yapmamı istiyorsun?

FERNANDO-Hiç bir şey.Hemen gitmeni istiyorum...çünkü... çünkü genç bayanlar bekletilmez.o seni bekletebilir...sen onu bekletemezsin..(KİTABA GÖZ ATAR)Ama bu boş yaprağı ergeç bir gün okuyan bulunur...(RİCARDO'YA)Genç bir erkek,genç bir kızla ilgilenirse...

RİCARDO-Ne olurmuş?

FERNANDO-Genç bir erkek,genç bir kıla ilgilenirse...

Anladık,anladık,ama hangi genç erkek, Hangi genç kızla ilgileniyor?

FERNANDO-Haydi,haydi,bana numara yapma!onunla yakından ilgilendiğini sanki anlamadım mı?

RİCARDO-Ne biçim bir ilgi?

FERNANDO-O biçim bir ilgi!

RİCARDO-Yoksa Manuela ile bu geceki buluşmayı sen mi ayarladın,baba?

FERNANDO-(SAF)Benim hiç bir şeyden haberim yok.

RİCARDO-Bu akşam evden uzaklaşmam galiba senin işine geliyor.

FERNANDO-Benim mi? Ne münasebet... bak Ricardo,bana bir şey anlatman gereksiz...ben de bir zamanlar gençtim.Manuela güzel,hoş bir kız...

RİCARDO-Baba! Manuela ile benim arkadaşlığım senin sandığın gibi değil. Biz beraberce bir kurs açacağız.

FERNANDO-Kurs gündüzleri açık,peki geceleri?

RİCARDO-Geceleri mi?

FERNANDO-Evet,geceleri...?

RİCARDO-Çıkar dilinin altındakini!

FERNANDO-Benim dilimin altında bir şey yok.

İCARDO-Gece denince,benim aklıma sabah erken kalkabilmek için erken yatmak gelir.

ERNANDO-(DEHŞETLE)Bu gece de mi?

İCARDO-Evet.Yarın sabah saat yedi de sıraları teslim edecekler.Orada olmalıyım.

ERNANDO-Bu gece geç yatsan olmaz mı?

İCARDO-Olmaz.

ERNANDO-Pazar günü dinlenirsin.

İCARDO-Geçen pazar Manuela ile biraz kafamızı dinlemek için şehir dışına çıkalım dedik...

ERNANDO-Eee?Her taraf çiçek içinde...bağlar... bahçeler...

İCARDO-Trafik sıkıştı...yollar tıkandı.Aman Allah! Boğuluyoruz sandık.

ERNANDO-(HAYAL İÇİNDE)Portakal bahçeleri...palmiyeler...

İCARDO-Sağımızda araba,solumuzda araba...

ERNANDO-Manolyalar,papatyalar....

İCARDO-Korna sesi,fren gıcırtısı...

ERNANDO-İncir ağaçları...ah ! hele o incir ağaçları...

İcarDO-Saatlerce...

ERNANDO-Saatlar geçip,akşam olunca,güneş batarken,gölgeler uzanır...

İCARDO-Saatlerce bekledikten sonra biz de vaz geçtik.

ERNANDO-Ay ışığı kumsalı okşar...

İCARDO-Eve döndük ve ancak ondan sonra rahat bir nefes alabildik.Birer bardakta süt içince...

ERNANDO-(TİKSİNİR)Süt mü?

İCARDO-Manuela'yı araba tutuyor.Süt,araba tutmasına bire bir.

ERNANDO-(DÜŞÜNÜR)Ricardo,sen bu kızı sevmiyor musun?

İCARDO-Baba! Manuela benim iş ortağım.Onunla senin anladığın anlamda ilgilenmiyorum.O da benimle o anlamda ilgilenmiyor.Sen bizim arkadaşlığımızı yanlış anlıyorsun.

ERNANDO-Peki... Sana yaklaştığı zaman..?

İCARDO-Yaklaşsın!

FERNANDO-Yuvarlacık omuzları,nefis,ince beli...

RİCARDO-Manuela'nın nefis ince beli mi var?

FERNANDO-Sen hiç kolunu kızın beline atmadın mı?

RİCARDO-Ne diye atayım?Çok çalışıyoruz,zamanımız yok.

FERNANDO-Sen hep çalışırsın değil mi?

RİCARDO-Tabii. (TELEFON ÇALAR)

FERNANDO-(DAHA ÖNCE DAVRANIR,TELEFONU OĞLUNUN ELİNDEN KAPAR,OĞLUNA ÇAKTIRMAMAK İÇİN PİŞKİN DAVRANIR)Alo? Evet.Bir dakika.(BOZULUR,RİCARDO'' İş ortağın!

RİCARDO-(TELEFONU ALIR)Alo? Manu ela?.. Evet,birazdan,yedi buçuğa doğru. Ne? Tiyatroya mı?A, ne zahmet etmiş annen? Tarafımdan çok teşekkür et! (FERNANDO SEVİNİR)Neyse... yo,canım pek istemiyordu ama... gece yarısından önce bitmez de...

FERNANDO-(KESİK KESİK ÖKSÜRÜR.RİCARDO'NUN İLGİSİNİ ÇEKMEK İSTER)

RİCARDO-Peki,anlaştık...belki biletleri geri verebiliriz...Söyle annene...

FERNANDO-(ATILIR)Olmaz!

RİCARDO-(TELEFONA)Bir dakika.(BABASINA)Ne dedin?

FERNANDO-(AKSİ)Olmaz,dedim.Hiç utanmanız yok mu sizin?Kadıncağız gitmiş, sizleri memnun etmek için bilet almış,sen de canım istemiyor diyorsun,ayıp,çok ayıp!

RİCARDO-Ama yarın sabah erken kalkmak zorundayım,baba!

FERNANDO-Kıyamet mi kopar,erken kalkma efendim.

RİCARDO-İşim var.

FERNANDO-İşi varmış!Büyüklerinize hiç saygınız kalmadı.Kursu açman için krediyi sana kim verdi?Binlerce dilekçenin altına imzayı kim bastı?Kim kefil oldu?Günlerce milli eğitim müdürlüğünün kapısını kim aşındırdı?

RİCARDO-(ŞAŞIRIR-TELEFONA)Bir dakika,Manuela.

FERNANDO-Kursunu açabilesin diye bunları kim yaptı?Ha,kim? Ama ben o zaman işim var diye seni başımdan savmadım,değil mi? İşi varmış! Senin için iş,artık iş olmaktan çıkmış.Bir hastalık olmuş.

RİCARDO-Ne?

FERNANDO-Evet,bir hastalık.Nezaket kurallarını,saygıyı unutturan bir hastalık.

RİCARDO-(TELEFONA)Özür dilerim,bir dakika,Manuela...

FERNANDO-Beni iyi dinle,Ricardo! Ya bu gece tiyatroya gidersin,ya da ben ne yapacağımı bilirim.Manuela'nın da burnundan getireceğim.

RİCARDO-(TELEFONA)Alo? Kapatmış.

ERNANDO-Ben de olsam kapatırdım.Senin gibi can sıkıcı,sinameki bir iş ortağı seçtiği için eminim çoktan pişman olmuştur bile.Ay,senin gibi oğlum olacağına... (HIRSLA FESİ BAŞINA GEÇİRİR)

RİCARDO-Sinirlenme,baba,peki.O kadar istiyorsan hatırın için giderim.

FERNANDO-Şuna bak! Hatırım için gidecekmiş.Yahu,bunu sen istemelisin,sen!

RİCARDO-(TELEFONU ÇEVİRİR)Yine benim,Manuela...şey...düşündüm de...istersen gidelim bu akşam.

ERNANDO-On dakika ara verildiğinde,iş konuşursunuz.(NARGİLE İLE MEŞGULDÜR)

RİCARDO-(BABASININ DEDİĞİNİ DUYMAZ)Peki... peki...Birazdan gelirim.Evet, yanımda.Bütün hesaplar yanımda.Yooo, bence hiç pahalı değil.Hayır, pazarlık etmediler.Peşin ödeyince de fiyatı indirmiyorlar.On dakika ara verildiğinde sana anlatırım.Sen mi? Ben de hiç uyuyamadım... Neee??? Jimnastik derslerine mi gidiyor.(FERNANDO DİVANA UZANIR) Ne zamandan beri? Kalbi nasıl dayanıyor?Çok memnun oldum! Haydi, birazdan görüşmek üzere...(KAPATIR)Bir kaç hafta öncesine kadar bin bir güçlükle adım atabilen kadın,jimnastik salonunda saatlerce bisiklete biniyormuş! Doktor Bolt hekim değil,sihirbazmış...(DUVARDKİ ZİLE BASAR)

ERNANDO-Ne istedin?

RİCARDO-İsabella'yı çağırdım.

ERNANDO-(NAZİK)Evde yok.

RİCARDO-Nerede?

ERNANDO-İzinli.

İCARDO-Bu gün izin günü değil ki.

ERNANDO-Babası bir kaza geçirmiş.Köyde çiftlikte kıçına tekme atmışlar.

İCARDO-Çiftliğin sahibi mi atmış?

FERNANDO-Hayır,at tepmiş.

RİCARDO-Yok canım! İnşallah önemli değildir.

FERNANDO-Belki de önemsiz ama,ne de olsa,o da bir baba,kızının yanında olmasını istedi.

RİCARDO-İyi ama sana kim bakacak?

FERNANDO-Ben kendime bakarım.

RİCARDO-A,a! Seni ne zaman yalnız bırakmaya kalksam,ıssız bir adada tek başına kalıyormuş gibi çırpınır,karşı koyardın.

FERNANDO-Yine de karşı koyarım.

RİCARDO-İstemiyorsan,gitmem,baba!

FERNANDO-Yoo,gideceksin! Bir zamanlar ben de gençtim.Genç bir kalbin heyecanla atmasının ne demek olduğunu çok iyi bilirim.Eğlen,gez,keyfine bak.Beni düşünme.(ÇIKMASI İÇİN İTER)Erkenden de dönmeye kalkışma! Haydi iyi eğlenceler yavrum,iyi eğlenceler...(RİCARDO ÇIKAR.FERNANDO BİR MELODİ MIRILDANARAK YASTIKLARI DÜZELTİR.BİR ŞİŞE SPREY PARFÜM ELİNE ALIR,HAVAYA SIKAR.BİR YANDAN DA KİTAPTAN OKUR) Hayat boş bir yaprak gibi... (KAPI ÇALAR)Girin,kapı açık! (SAKLAMIŞ OLDUĞU ÇİÇEK BUKETİNİ ELİNE ALIR,HEYECANLA BEKLERKEN,İÇERİYE RİCARDO GİRER.ŞAŞKINLIKLA BABASINA BAKAR)

FERNANDO-Bu çiçekleri bana İsabella almış.Ne ince kız,değil mi? Neden geri döndün?

RİCARDO-Anahtarlarımı unutmuşum.

FERNANDO-Aklını başına toplasana.Bu yaşta unutkanlık olur mu?

RİCARDO-Ne kokuyor burası?

FERNANDO-Parfüm kokuyor.

RİCARDO-Ne parfümü?

FERNANDO-Paris'in aşk bahçeleri,parfümü! (RİCARDO ŞAŞKINLIK İÇİNDEDİR)Doktor Bolt,iyileşmen için mis gibi kokan yerlerde dolaşmalısın demişti de...

RİCARDO-Baba,anahtarlarım sende mi?

FERNANDO-Senin anahtarlarının ben de ne işi var? Sıktın artık,hadi geç kalacaksınız.

İCARDO-Baba! Sen böyle şeyler yapmazdın!

ERNANDO-(İTEREK)İyi eğlenceler oğlum.Dünya siz gençlerin...Tadını çıkart.

(İTEREK RİCARDO'YU ÇIKARTIR KAPIYI KAPARKEN TELEFON ÇALAR.GİDER AÇAR)Söyle Dolores! (Şaşırır,oturur)Senmiydin Repuldia teyze? Ya...? Hoş geldin. Yok canım! Bu akşam mı? Olmaz..! olmaz çünkü yatmak üzereydim...eksik olma tabii,tabii,elbette görmek isterim ama boğmaca olmuşum.Hatta Ricardo'ya geçmesin diye evden gönderdim (KAPI ÇALAR)Hay Allah! yine geldi. (TELEFONA)Kim mi? Hizmetçi kız yatmam için israr ediyor da... Pek iyi değilim teyze,yatıyorum şimdi,hiç halim yok,yarın görüşürüz.(GENE KAPI ÇALAR)Telefonda konuşmak bile beni yoruyor.Çok teşekkür ederim..çok teşekkür ederim,çok...(KAPI YİNE ÇALAR,SİNİRLİ KAPIYA GİDER AÇAR)Ne var yine? (KAPIDA DOLORES BELİRİR)KAç defa,kaç defa,kaç defa...(DOLORES'İ GÖRÜNCE TOPARLANIR)Kaç defadır nerede kaldı diye sorup duruyordum. Gelecek mi? Yoksa gelmeyecek mi?

OLORES-Ay ödüm patladı!çok korktum! (DOLORES GİRER.O DA HAYRET EDİLECEK KADAR DEĞİŞMİŞTİR.YAŞLANMAYI KABUL EDEN KADINLA HİÇ BİR İLGİSİ KALMAMIŞTIR.ÇOK DA ŞIKTIR.SIRTINDA ÇOK GENÇ VE DEKOLTE BİR GECE ELBİSESİ.SAÇLAR,HOLİVUT ARTİSTİ GİBİ GÖSTERİŞLİ VE KABARIK.AYAĞINDA YÜKSEK ÖKÇELİ AYAKKABILAR.PEK SÜSLÜDÜR)

ERNANDO-Sizi korkutmak istemezdim.

OLORES-Sizi gidi sizi... (FERNANDO'NUN KILIĞINA BAKAR)

ERNANDO-(BECERİKSİZ-DÖNER)Beğendiniz mi?

OLORES-Beğenmez olur muyum,bayıldım.Ama bu kadar işlemelisini hiç görmemiştim.

ERNANDO-(FİYAKA İLE FESİ BAŞINA GEÇİRİR)Buna ne buyurulur?

OLORES-Ay, bambaşka bir erkek oldunuz,Senor Cano.Ama fesli erkeklere benim hiç güvenim yoktur.

ERNANDO-İşte bu olmadı!

(BUNDAN SONRAKİ SAHNELER HEM SEVİMLİ,HEM DE BİRAZ GÜLÜNÇTÜR.BÜYÜK ANNELERİMİZİN ÇOCUKLUĞUNU HATIRLATIR)

OLORES-Evde bizden başka kimse yok mu?

ERNANDO-Yok yalnızız.

DOLORES-Hizmetçi nerede?

FERNANDO-Babasının yanında.

DOLORES-Bir centilmen gibi davranacaksınız...söz,değil mi?

FERNANDO-Söz.

DOLORES-Size inanmak isterim.

FERNANDO-Bir de bu akşam ben kendime inanabilsem.

DOLORES-(KIRITKAN)Yaramazlık yapmak yok!

FERNANDO-Yapmam,Dolores.

DOLORES-Dile düşmek istemem.

FERNANDO-Oh,nihayet yalnız kalabildik...kimse bizi görmüyor...Hem bunda bir kötülük yok ki.(DİVANA OTURMASI İÇİN YASTIKLARI YIĞAR) hiç bugüne kadar başbaşa kalamadık.Başımızda hep çocuklarımız vardı.

DOLORES-Gözcülerimiz.(OTURUR)

FERNANDO-Ne güzel başımızdan savdık,değil mi?

DOLORES-Tiyatroya yolladık.

FERNANDO-Telefonla sizi davet edince neden o kadar şaşırdınız,Dolores? (PARAVANIN ARKASINA GEÇER).

DOLORES-Alışık değilim de ondan.(AYAKKABILARINDAN BİRİNİ ÇIKARIR,AYAĞINI OVAR)Tek başıma bir erkeği ziyarete gitmemiştim...Kocam duysa mezarında ters döner.

FERNANDO-(PARAVANIN ARKASINDAN GERİ GELİR.DOLORES ÇAKTIRMADAN AYAKKABISINI GİYER.FERNANDO'NUN ELİNDE ŞAPMANYA BARDAKLARI VARDIR)Ama şimdi ondan söz etmenin sırası mı?

DOLORES-Neden sırası olmasın?Roberto son derece dürüst ve namuslu bir adamdı Lütfen,bu akşam o aramızdaymış gibi davranalım.

FERNANDO-(HIRSLA BARDAKLARI MASANIN ÜSTÜNE KOYAR)Pek memnun kalacağını sanmıyorum.

DOLORES-Carmen de aramızdaymış diye düşünelim.

FERNANDO-Ay şimdi o da mı aramızda?

DOLORES-Neden olmasın?(İKİ YASTIK ALIR)Bu benim Robertim,işte bu da Carmen. (BAŞKA TONDA)Bir melekti demiştiniz,değil mi?

FERNANDO-Bütün gün dikiş diken bir melek.

DOLORES-Bütün gün dikiş mi dikerdi?

FERNANDO-Sabah dikerdi, öğleden sonra dikerdi,akşam dikerdi.Bazen gün doğmadan kalkar,yine dikerdi.

DOLORES-Hiç örgü örmez miydi?

FERNANDO-(BIKKIN)Hayır,hep dikiş dikerdi.(ARA)Neden ayakta duruyoruz oturalım.(OTURURLAR.ARALARINDA BİR HAYLİ MESAFE VARDIR-ARA)Kalbiniz ne alemde?

DOLORES-Çok iyi.

FERNANDO-Atıyor mu?

DOLORES-Saat gibi işliyor.

FERNANDO-(GÖĞSÜNE DOĞRU EĞİLİR)Dinleyebilir miyim?

DOLORES-Şimdi olmaz.

FERNANDO-(BOZULUR BAŞINI ÇEKER)

DOLORES-(ETRAFINA BAKINIR)Burası neden bu kadar öte beriyle doldurulmuş?

FERNANDO-Doldurulmuş mu?(KALKAR,YERDEKİ YASTIKLARDAN BİRİNİ KALDIRIR)

DOLORES-Hava eksik burada.

FERNANDO-Evin kadını eksik.

DOLORES-Kadını mı?

FERNANDO-Şöyle arkana yasyansana,Dolores.Konuk gibi oturuyorsun.

DOLORES-Ben konuk değil miyim?

FERNANDO-Arkana bir yastık daha...

DOLORES-(ANİ BİR HAREKETLE AYAK AYAK ÜSTÜNE ATAR)Teşekkür ederim,böyle çok rahatım.

FERNANDO-(KİMONOSUNDAN SARKAN MENDİL İLE DOLORES'E İYİCE SOKULMUŞTUR.BİRDEN DOLORES AKSIRIR)Çok yaşa!

DOLORES-Burnuma kloroform kokusu geldi.

FERNANDO-Kloroform mu?Paris'in aşk bahçeleri parfümü kokuyor.(MENDİLİ PANTOLONUNUN ÇEBİNE SOKAR)

DOLORES-(AKSIRIR)Bu kokuya... bu kokuya benim allerjim vardır.

FERNANDO-Hay aksi şeytan!

DOLORES-(AKSIRIR)

FERNANDO-Bir şey içmek istermiydiniz?

DOLORES-(TOPARLANIR)Rica edecektim.

FERNANDO-Bugün evime ilk gelişiniz.Bunu kutlamalıyız.(FERNANDO PARAVANIN ARKASINA GEÇER,ŞAMPANYA PATLATIR,BUZ KOVASI İÇİNDE GETİRİR)

DOLORES-(ÇOCUKUMSU)-Şampanya!

FERNANDO-Sevmez misiniz?

DOLORES-Roberto içki içirmezdi... insanı doğru yoldan çıkartırmış.

FERNANDO-Fransız şampanyası için söylemiştir,bu İspanyol...

DOLORES-İspanyol ise içerim.

FERNANDO-(BARDAĞI ÖNÜNE KOYAR,ŞİŞEDEN DOLDURUR)Hah,şöyle...

DOLORES-Şampanyanın da hali başkadır... Son olarak kocamın cenazesinden sonra...

FERNANDO-Ne olur geçmişten söz etmeyelim.

DOLORES-Ya sarhoş olursam...(KADEHİNİ KALDIRIR)Dördümüze!

FERNANDO-(ÖFKEYLE BARDAĞI MASAYA KOYAR)Hayır,ikimiz için içeceğiz,DOlores

DOLORES-İkimize! (KOCAMAN BİR YUDUM İÇER)

FERNANDO-Nasıl?

DOLORES-(DALGIN)Susun...eski günler...yılbaşı...Madrid,ışıklar...tiyatrolar..kapkaranlık gök yüzünde parıldayan yıldızlar...(BİRDEN UYANI Dokunmaz,değil mi?

FERNANDO-Şampanyayı ilaç diye içenler vardır,yavrum.

DOLORES-Neden öyle dediniz?

FERNANDO-Doğru söyledim.Doğru da ondan.

DOLORES-Hayır neden bana"yavrum" dediniz.

FERNANDO-Doğru da ondan.

DOLORES-Sizce ben kaç yaşındayım?

FERNANDO-(AĞIZININ İÇİNDEN YUVARLAR)Otuz beş...Otuz iki... Otuz üç...

DOLORES-Amaan... herhalde kırk üç diyecektiniz.

FERNANDO-Olamaz...imkansız

DOLORES-Ben geçen yıl...Mayıs ayında...tam...

FERNANDO-İnanmam.(İKİSİ DE İÇERLER)

DOLORES-Eh,gün geçtikçe yaşlanıyoruz...hayat!

FERNANDO-Hayat,boş bir yaprak gibidir...bomboş bir yaprak..başı doğum,sonu ölüm,ortası ise...boş!

DOLORES-Bir bardak daha içsem,barsaklarıma dokunur mu?

FERNANDO-Dokunmaz...Dolores,gözleriniz bir ırmak gibi...

DOLORES-Fernando!

FERNANDO-Ay,bana Fernando dediniz!Bu... bu öpücük gibi bir şey...

DOLORES-Tam otuz yıl önce bugün ilk defa öpülmüştüm.

FERNANDO-Kocan tarafından mı?

DOLORES-Ben de o göz var mı?

FERNANDO-(HAFİF KISKANÇ)İlk defa seni kim öptü?

DOLORES-Babamın yanında çalışan genç bir mühendis.

FERNANDO-Sen de onu öptün mü?

DOLORES-Onu hatırlamıyorum.

FERNANDO-Onu tekrar gördün mü?

DOLORES-Hayır.Yalnız bir defa rüyama girdi.(BİRDEN BARDAĞINI UZATIR)Biraz daha,yoksa hayale dalıp gideceğim...

(ŞİŞE BOŞALMIŞTIR.FERNANDO PARAVANIN ARKASINA GEÇİP İKİNCİ ŞİŞEYİ AÇAR VE GELİP DOLORES'İN BARDAĞINI DOLDURUR.TAM FIRSAT ELİNE GEÇMİŞKEN,LAMBALARDAN BİRİNİ SÖNDÜRÜR. "ROBERTO YASTIĞINI" AYAKLI LAMBANIN ABAJURU ÜZERİNE KOYAR,DOLORES HUYLANIR)Yapma,Fernando, yapma! (YERİNDEN SIÇRAR)

FERNANDO-Işık gözüme geliyordu,birini söndürdüm.Hem fazla ışık güzel gözle zararlıdır...

DOLORES-(BAYGIN)Çok doğru..çok doğru...

FERNANDO-Seninle Sepulveda'ya gidelim mi? Çam ormanı ortasında güzel bir otel vardır.Gece yatakta yatarken,koyunların aşk melemelerini duyarsın...şarkı gibidir.

DOLORES-Ben de çok güzel şarkı söylerim.

FERNANDO-Kimbilir kocan sana ne hayrandı?

DOLORES-Sesimden nefret ederdi.Aç kedi gibi miyavlama derdi.Ama ben aldırmadım.Gizli gizli hep şarkı söylerdim.Bazen sahile iner,kollarımı

denize doğru uzatır,söyler,söylerdim.(YERDEN ŞAMPANYA ŞİŞESİNİ KAPAR,ŞİŞEDEN İÇER)Sen kedi sever misin?

FERNANDO-Severim.

DOLORES-Müzik sever misin?

FERNANDO-Onu da severim.Sen kırları,ormanları sever misin?

DOLORES-Çok severim.Ay, ne kadar çok eş zevklerimiz varmış.

FERNANDO-Aynı fikirdeyim.

DOLORES-Çabuk cevap ver:Sahanda yumurta sever misin?

FERNANDO-Severim.

DOLORES-Ben de severim.Peki, ıspanaklı yumurta?

FERNANDO-Ispanaklısını sevmem.

DOLORES-(ARKASINA YASLANMIŞTIR.HER BİR KELİMEDE FERNANDO'NUN GÖĞSÜNE VURUR SIKILGANLIĞI KALMAMIŞTIR.GÖĞSÜNE VURUNCA FERNANDO SIRT ÜSTÜ DİVAN DÜŞER)Ispanaklı yumurta...en nefis...yemek... yemeklerden biridir Sen...sen...onun üzerine...ka.. ka.. kaka.. karabiber ek.. gö..gö gör bak... Pa pa pa parmaklarını yersin.

FERNANDO-Karabiberlisini hiç yememiştim.

DOLORES-Karabiber aman bir yakar... bir yakar...bir yakar kiiii...

FERNANDO-Çok yakar.

DOLORES-İç öyleyse.(ONUN AĞZINA ŞİŞEDEN ŞAMPANYA DÖKMEK İSTER)

FERNANDO-Haydi gel dans edelim.(DOLORES ONU SAÇLARINDAN YAKALAR)

DOLORES-Önce içeceksin,Fernando!

FERNANDO-İçerim ama sen de—iç! (İÇERLER)

DOLORES-(AYAĞA KALKAR,YALPALAMAKTADIR)Dans etmek istiyorum.

FERNANDO-(COŞKULU)Bende! Bende! Bende!

(GİDER KASETTEYP'İN DÜĞMESİNE BASAR.ÇOK HAREKETLİ BİR ŞARKI BAŞLAR.RUMBA MAMBO VEYA ÇAÇA BENZERİ GÜNÜMÜZÜN TANINMIŞ ŞARKILARINDAN BİRİ OLABİLİR.UZUN BİR SÜRE ÇILGINCA DANS EDERLER.BU GÖSTERİ GİBİ DANS SIRASINDA PERDE YAVAŞ YAVAŞ KAPANIR)

P E R D E

İ K İ N C İ P E R D E

(İKİNCİ PERDE:BİRİNCİ PERDENİN BİTTİĞİ NOKTADAN DEVAM ETMEKTEDİR.PERDE AÇILIRKEN:BİRİNCİ PERDENİN SONUNDAKİ MÜZİK ÇALMAKTADIR VE ÇILGIN DANS DEVAM ETMEKTEDİR.KISA BİR SÜRE DANS EDERLER.SONRA FERNANDO GİDİP TEYP'E BASIP MÜZİĞİ SUSTURUR.KAHKAHALAR ARASINDA,NEFES NEFESE GİDİP OTURURLAR)

FERNANDO- Nasılsın?

DOLORES-Bomba!

FERNANDO-Kalbin atıyor mu?

DOLORES-Hem de ne atma! Peki senin bacakların?

FERNANDO-Zımba gibi!

DOLORES-Ay. amaaaannn!!!

FERNANDO-Ne oldu?

DOLORES-Rahmetli kocam bir türlü aklımdan çıkmıyor!

FERNANDO-Neee!?

DOLORES-Dünyanın en can sıkıcı yaratığı idi.Dar görüşlü müsibet bir herifti

FERNANDO-Haaa!!! (RAHATLAMIŞTIR)

DOLORES-Miskin,cansız...En güzel yıllarımı bana zehir etti.Öyle canım sıkılırdı,öyle canım sıkılırdı ki,delireceğim sanırdım.Hele dürüstlüğü! Aman,aman.Avazım çıktığı kadar bağırmak gelirdi içimden.Damarlarımdaki kanın kuruduğunu hissederdim.(KALKAR)Nerede o? Nerede o miskin herif?(ABAJURUN ÜSTÜNDEKİ YASTIĞI ALIR YUMRUKLAMAYA BAŞLAR)Hiç bir yere... hiç bir yere götürmezdi beni...hep,ama hep evde pineklerdik Seni can sıkıcı herif seni...(YASTIĞA TEKME ATAR)İnşallah öbür dünyada cehennem ateşinde cayır cayır yanıyorsundur.(ROBERTO'NUN YASTIĞINI SAVURUR,ATAR)

FERNANDO-Yaşa be!Amma erkek karıymışsın! Seninki cehennem ateşinde cayır

cayır yanıyorsa,benimki de yanında kebap oluyordur.Nerede o? Ner de o? (CARMEN YASTIĞINI ARAR,DOLORES ONA YASTIĞI VERİR)

DOLORES-İşte burada!

FERNANDO-Kebap,kebap oluyordur... Ne kadar da namus meraklısıydı...tepeden tırnağa namus! Şakadan anlamaz,gülmesini bilmez,suratsız keçi kar Dikiş sepeti suratlı mıymıntı! (CARMEN YASTIĞINI YUMRUKLAR)

DOLORES-(ŞAMPANYA ŞİŞESİNİ YAKALAR)Öp beni! Ya sarılır beni öpersin,ya da şu şişeyi kafana yersin!

FERNANDO-Güzelim senin istediğin o olsun.Öperim,hemen öperim.

DODORES-(FERNANDO'YU YAKASINDAN TUTUP ÇEKER)Gel buraya...(ÖPER,FERNANDO NEFESSİZ KALIR,KENDİNİ KURTARIR)Oh,çok şükür!(ŞİŞEYİ ELİNDEN BIRAKIR)

FERNANDO-Seni çok seviyorum,Dolores... sen de beni çok seviyorsun,değil mi? Ne olur,çok sevdiğini söyle!

DOLORES-Seni deliler gibi seviyorum,Fernando!

FERNANDO-Kaçalım mı seninle?
DOLORES-Birlikte mi kaçacağız?
FERNANDOBaşka nasıl kaçılır ki? Seninle dünyanın altını üstüne getirelim.. Omuzuma bir fotograf makinası takarım...paramız da var...har vurup harman savuralım...

DOLORES-Son kuruşuna kadar harcıyalım.Manuela'ya bir kuruş bile bırakmayacağım.

FERNANDO-Ben de Ricardo'ya bırakmayacağım.Seni seviyorum.Seni seviyorum, seviyorum... (KULAĞINDAN ÖPER)Ne olur bana bir şarkı söyle... en çok sevdiğin şarkıyı...

DOLORES-Şimdi mi?

FERNANDO-Evet,şimdi!

DOLORES-Söyle denince,söyleyemem ki.

FERNANDO-Söyleyeceksin!

DOLORES-Bir başlarsam,susturamazsın!

FERNANDO-Demek ki beni sevmiyorsun...sevseydin söylerdin. Hayır,sen beni sevmiyorsun.

DOLORES-Öyle söyleme...ne olursun öyle söyleme...peki canım,sana bir şark

söylerim.Yıllardan beri şarkı söylediğim ilk erkek sen olacaksın. olur şuraya,dön arkanı,bakma bana! Sakın bakma! Şarkı söylerken yüzüme bakılmasını istemem. (DOLORES AYAKTA OPERACILAR GİBİ YER ALIR. "TO NİGHT"ŞARKISINI SÖYLEMEYE BAŞLAR.KAPI ÇALAR.FERNANDO YERİNDEN SIÇRAR.DOLORES ŞARKISINA DEVAM ETMEKTEDİR.KAPI GENE ÇALAR.FERNANDO,DOLORES'İN YANINA GİDER)

FERNANDO-Şşşttt! Şşşttt! (KAPI ÇALAR)Hay Allah kahretsin! (TEMPOYA UYARAK DANS EDEREK KAPIYA GİDER)

DOLORES-(ŞARKI SÖYLEMEKTE)

FERNANDO-(TELAŞLA DÖNER)Kapıdalar.Kızınla oğlum gelmişler!

DOLORES-(KAPI ISRARLA ÇALINIRKEN ŞARKI SÖYLEMEYE DEVAM ETMEKTEDİR)

FERNANDO-(KOŞARAK ÇIKAR,ŞAŞKIN GERİ GELİR) Geldiler,şimdi ne yapacağız?

DOLORES-(DAHA YÜKSEK SESLE ŞARKI SÖYLER)

FERNANDO-(DOLORES'E SUSMASI İÇİN ADETA YALVARIR.DOLORES ŞARKISINA DEVAM EDER.)Çabuk,gir içeri! Şarkını sonra bitirirsin. (DOLORES SUSMAZ) Sussana be! Rica ederim sus,kapa çeneni! (ODALARDAN BİRİNE SOKAR)Sakın çıkma! (KAPIYI KAPATIR,TEKRAR AÇAR)Kristal lambaya dikkat et! Çok para vermiştim.(KAPIYI KAPAR,KORİDORA KOŞAR.DOLORES'İN İÇERİDEN SESİ GELİR,ŞARKISINA DEVAM ETMEKTEDİR.FERNANDO KOŞARAK GERİ GELİR,KAPIYI AÇAR)Ayağının altını öpeyim,ne olursun sus! (KAPIYI KAPATIR,DIŞARI ÇIKARKEN...)

DOLORES-(ODADAN ÇIKAR,ŞAMPANYA ŞİŞESİNE DOĞRU GİTMEK İSTER)

FERNANDO-(TAM ÇIKARKEN GÖRÜR)Hay Allah! (KOŞAR ZORLA ODAYA TIKAR)Gözünü seveyim sus,yatağa uzan...ben onları savmaya çalışırım.(NİHAYET DOLORES ODAYA GİRMİŞTİR.FERNANDO KAPIYI ÜZERİNDEN KAPAR,SOKAK KAPISINA GİDERKEN,ACELE ŞİŞELERİ,BARDAKLARI SAKLAR.ÇIKAR,ÇOK GEÇMEDEN RİCARDO VE MANUELA İLE GELİR)

RİCARDO-(KUŞKULUDUR)Ne oluyor baba? Lütfen açıklar mısın?

FERNANDO-(KIZGIN GÖRÜNMEK İSTER)Uyuyordum,siz uyandırdınız.Anahtarın yok

RİCARDO-Yok.Sen uykuda şarkı mı söylersin?

FERNANDO-Şarkı mı söylüyordum?

RİCARDO-Evet şarkı söylüyordun.

FERNANDO-Mümkün.Bazen horlarım,bazen de şarkı söylerim.

RİCARDO-(İĞNELİ)Yok canım!

FERNANDO-Hani siz tiyatroya gidecektiniz?

RİCARDO-(BİLETLERİ UZATIR)Bu biletlerle mi?

MANUELA-Biletler yarın akşam içinmiş.Annemin dalgınlığı işte.Zaten sabaht beri aklı bir karış havadaydı!

FERNANDO-Gişede değiştirebilirdiniz.

RİCARDO-Onu da denedik ama ne yazık ki bu akşama hiç yer yoktu.Sence bir sakıncası yoksa, biz bir fincan kahve içmek istiyoruz.(AYAKLI LAMBAYI YAKAR)Haydi sen git,uykuna devam et.Ama bence,önce pijamanı giysen fena olmayacak!

FERNANDO-Evde kahve kalmadı.

RİCARDO-Biz de süt içeriz.

FERNANDO-Süt de kesildi!

RİCARDO-Öyleyse şampanya içeriz.

FERNANDO-A,a, Şampanya içmek de nereden aklına geldi?

RİCARDO-(EĞİLİR,MASANIN ALTINDAN BOŞ ŞAMPANYA ŞİŞESİNİ ÇIKARTIR)Boş! yoksa hepsini sen mi içtin?

FERNANDO-Hayır,hepsini ben içmedim.

RİCARDO-Peki kim içti?

MANUELA-(YATIŞTIRMAK İÇİN)Canım sormasana...tek başına içmemiş işte...

RİCARDO-(SERT)Kiminle içtin baba?

FERNANDO-İnanmayacaksın,Ricardo ama Alfonso amcan gelmişti de...

RİCARDO-Alfonso amcamı dün gördüm,bu sabah Barselona'ya gideceğini söyled

FERNANDO-İnanmayacaksın demiştim.

RİCARDO-(BİR BARDAĞI ELİNE ALIR)Ne zamandan beri Alfonso amcam dudak boyası kullanıyor?

FERNANDO-Ah Ricardo,ben ondan ne zamandan beridir şüpheleniyordum...

RİCARDO-Rica ederim,baba! Ağzından çıkanı,kulağın duysun! Gelişi güzel kadınlarla evde alem yapmaya utanmıyor musun?

FERNANDO-Gelişi güzel kadınlarmış! Ha ha haaayyy!

RİCARDO-Demek bunun için bir an önce gitmem için ısrar ettin...Demek senin bir... bir,söylemeye dilim bile varmıyor.

MANUELA-(ONU YATIŞTIRMAK İÇİN)Rica ederim Ricardo,senin karışmaya bence hiç...

FERNANDO-(OĞLUNUN KOLUNDAN TUTAR,ALÇAK SESLE)Bak oğlum,fazla kurcalama! Hem sen de koskoca adam oldun...beni anlaman gerek.
(MANUELA OTURUR)

RİCARDO-Baba! Senin yaşında!

FERNANDO-Ne varmış benim yaşımda? En verimli yaşımdayım,ne haber? Bir bayan ile bir kadeh şampanya içebilir miyim diye senden izin mi alacağım?

RİCARDO-Bu kadını hemen kapı dışarı at!

FERNANDO-(MANUELA'YA BAKAR)Peki. Ama siz bu sırada karşıdaki lokantaya gidin,beş on dakika oyalanın.Ben de gitme vakti geldiğini kendisine hatırlatırım.

RİCARDO-Nerede o kadın?

FERNANDO-(KAPILARDAN BİRİNİ İŞARET EDER)Orada! (AYNI ANDA FERNANDO'NUN ODASINDAN BİR ŞANGIRTI GELİR.FERNANDO GÖZLERİNİ KAPATIR)Kristal lamba! (DOLORES'İN İÇERİDEN ŞARKI SESİ DUYULUR).

DOLORES-(İÇERDEN)To night... to night...

MANUELA-(DEHŞET İÇİNDE)Annem!

RİCARDO-Baba! (MANUELA KAPIYA KOŞAR,KAPININ ÖNÜNDE DURAN FERNANDO KENARA ÇEKİLİR,SUÇLU GİBİ GİDER,DİVANA OTURUR)

MANUELA-(KAPIYI AÇAR)Çık dışarı anne!

DOLORES-(SALINARAK GİRER.BİR ÇORABI SARKMAKTADIR.BAKIŞLARI HÜLYALI)Merhaba Manuela... A ! Siz ne zaman geldiniz? Oyun iyi miydi? Burası ne hoş,değil mi? (FERNANDO'YA)Kırıldı. Ama üzülme,uğurdur...ah... ah... o kadar mutluyum ki... (KIZINI KUCAKLAR)Canım kızım benim...

MANUELA-(FERNANDO'YA)Ayıp değil mi bu yaptığınız? Nasıl onu bu hale getirebildiniz? Nasıl böyle sarhoş ettiniz?

DOLORES-Neden ayıp olsun? Hem onun bir suçu yok ki.Ben gelmek istedim. Onunla baş başa kalmak için öyle sabırsızlanıyordum ki...Deli gib

aşığım ona...Seviyorum seni canım.(KİMONOSUNUN ENSESİNDEN TUTUP KALDIRIR)Ayol,baksanıza şuna,bu adam sevilmez mi?

MANUELA-Anne! Kaç yaşındasın!?

DOLORES-(KANADI KIRIK)Otuz yedi!

MANUELA-Eli dokuz.

DOLORES-(DAHA ALÇAK SESLE)Otuz yedi.

MANUELA-Eli dokuz!

DOLORES-(GÖZLERİ DOLU DOLU OLUR,SUÇLU)Doğru,Fernando.

FERNANDO-(ŞEFKATLE KOLUNU ONUN OMUZUNA KOYAR)Hiç göstermiyorsun sevgilim.

DOLORES-(GÖZLERİ YAŞLI,ARTIK AYILMIŞTIR,FERNANDO'NUN KOLLARINDAN SIYIRILIR Ne yapalım yani...yaşlanmak suç mu? (GENÇLERE)Yıllar çarçabuk geldi geçtiyse benim bunda ne suçum var? Seksene kadar yaşayacaksam, tam otuz bir yılım var demektir.Fernando! Otuz bir yıl! yaşadık!

FERNANDO-Sen daha da yaşarsın sevgilim,daha da yaşarsın.

(GÖZYAŞLARI İÇİNDE BİRBİRLERİNE SARILIRKEN PERDE YAVAŞ YAVAŞ KAPANIR.GENÇLER ŞAŞKIN DONMUŞLARDIR.PERDE ÖNÜNE DOKTOR BOLT ÇIKAR)

BOLT-(ELİNDEKİ TELEFONLA KONUŞMAKTADIR)Alo..Alo...Bayan Manuela? Anneniz bugün nasıl? Ya...? Çok üzüldüm. Demek miğdesinde gene ağrılar başlad Efendim? Kalbi de yine arada sırada duruyor mu? Hay Allah!...evet anlıyorum.Gözleri mi? Görmüyor mu? Tabii uğrarım.Bugün öğleden sonra muhakkak uğrarım..(TELEFONU KAPATIR DÜŞÜNCELİ)Zaten son gördüğümde... (TELEFON ÇALAR)Alo? Buyurun senor Ricardo? (SEYİRCİYE)Kimbilir ne der ler dinleyeceğim. (TELEFONA)Babanız nasıl? Vah,vah,vah...demek devaml öksürüyor...miğdesi de mi sancıyor. Ne var bacaklarında?Ya... tutmuyo demek? Kulakları da duymuyor.Üzülmeyin muhakkak uğrarım...(TELEFONU KAPATIR.SEYİRCİYE)Ayıkla bakalım,pirincin taşını,Dul bayan Velasco ile Senor Cano'ya bir kür uygulayalım dedik,başımıza da belayı sardık Neredeyse yüzüme gözüme bulaştırıyordum.(SÖYLENEREK PERDE ARASINDAN ÇIKAR)Ben bir doktorum,çöpçatan değilim ki!

(PERDE AÇILIR. AZ ÖNCEKİ DEKOR.DOĞU STİLİNDE NE VARSA KALKMIŞTIR.FERNANDO DİVANIN ÜZERİNDE YATIYORDUR.YÜZÜ ÇOK MUTSUZDUR.YANINDAKİ MASANIN ÜZERİNDE BİR ŞİŞE MADEN SUYU,BİR BARDAK,KUTU KUTU İLAÇLAR,BİR

KAŞIK,BİR DE KOCAMAN ÇALAR SAAT VARDIR.KAŞIĞA İLAÇ DAMLATIP İÇER. ÜZERİNE DE BİR BARDAK SU İÇER.YERDE DURAN SİGARA TABLASINDAN SİGARASINI ALIR,İÇER.HEMEN ÖKSÜRMEYE BAŞLAR.RİCARDO GİRER,FERNANDO'NUN KOLUNU KALDIRIR,ÖKSÜRÜK KESİLİR)

FERNANDO-(BİTKİN)Doktor kaçta gelecek?

RİCARDO-Nerdeyse gelir,baba.

FERNANDO-Bir an önce gelse,çok fenayım,ölüyorum.

RİCARDO-Yok bir şeyin baba?Sana kim bir şişe şampanya iç dedi.

FERNANDO-Çoğunu o içti,bana bir şey bırakmadı.

RİCARDO-Ama o gün turp gibiydin,hiç hasta değildin.

FERNANDO-(DUYMAZ GİBİ YAPAR)Ne dedin?

RİCARDO-Kulaklarında iyi duyuyordu.

FERNANDO-Ne diyorsun?

RİCARDO-Ne dediğimi çok iyi duyuyorsun.

FERNANDO-Şu kulağıma doğru konuş.Bu kulağım duvar gibi.Bu gün Pazar,değil

RİCARDO-Pazartesi.

FERNANDO-Ya...? (FERNANDOSİGARAYA UZANIR,İÇER.RİCARDO GÖRÜR,SİGARA İLE BERABER TABLAYI DA KALDIRIR)

RİCARDO-Çocuk gibisin,baba.Annem hayatta olsaydı...

FERNANDO-Dikiş dikerdi.

RİCARDO-Nasıl da bildin.

FERNANDO-Ama neden dikerdi,onu hala bilmiyorum. (RİCARDO ÇIKAR)

FERNANDO-(SESLENİR)Ricardo! Ricardo?

RİCARDO-(DÖNER)Ne istiyorsun,baba?

FERNANDO-Ricardo!Derhal Senora Velasco ile görüşmeliyim!

RİCARDO-İmkansız!

FERNANDO-Beş dakika!

RİCARDO-Olmaz!

FERNANDO-Ne olur,söyle şu Manuela'ya da annesi ile görüşmeme izin versin. Telefonla bile görüştürmüyor.

RİCARDO-Manuela annesi ile gidiyor.

FERNANDO-Nereye gidiyor?

RİCARDO-Çok uzaklara.

FERNANDO-Çok uzaklara mı? (ÖFKEYLE YERİNDEN KALKAR,RİCARDO'NUN ÜZERİNE YÜRÜR)Onu uzaklara götürürseniz ben de...

RİCARDO-Evet,sen de ne yaparsın?

FERNANDO-(DELİ GİBİ)Yeri göğü birbirine katarım.Evi ateşe veririm...vasiye namemi yırtarım...Varımı yoğumu doktor Bolt'a bırakırım.Komşuların evlerine göz yaşı bombaları atarım...ben... ben...bana bak Ricardo...ben ne yapacağımı biliyorum.Siz onu benden uzaklaştıramazsınız.

Ricardo-Bana ne... Manuela böyle uygun bulmuş.

FERNANDO-Manuela da kim oluyor? Ben onu da...

RİCARDO-Konuşmak istemiyorum,kapatalım bu konuyu,baba.(ÇIKMAK İSTER)

FERNANDO-(SENDELER)Ricardo! Ölüyorum...!

RİCARDO-Köye göndereyim mi seni? Temiz hava iyi gelir.(KAPI ÇALAR,FARK ETMEZLER)Repuldia teyzenin yanına gitmek ister misin?

FERNANDO-Eşşekoğlueşşek!(İSABELLA KAPIYI AÇMAK İÇİN GEÇERKEN BU KÜFÜRÜ DUYAR,KORKAR)Bunlar insan değil,hayvan,hayvan!Köye gidecekmişim, üstelik Repuldia teyzenin yanına! Sadist herif!

İSABELLA-(GERİ DÖNER,RİCARDO'YA)Senor Ricardo.Babanızın sevgilisinin kızı geldi,sizinle görüşmek istiyor.

RİCARDO-(KIZAR)Gelen babamın sevgilisinin kızı değil.Senorita Velasco, anladın mı? Senorita Velasco!

İSABELLA-Bana ne bağırıyorsunuz? (FERNANDO'YA GÖZ KIRPAR,ÇIKAR)

FERNANDO-(KALKAR,SABAHLIĞINI GİYER)Tam zamanında geldi.

RİCARDO-Annesi hakkında konuşmayacaksın.

FERNANDO-Konuşacağım.

RİCARDO-Hiç yararı yok.

FERNANDO-Var veya yok,ben konuşacağım.

RİCARDO-Gururun da mı yok?

FERNANDO-Yaşamak için gurur yeterli değil.

MANUELA-(GİRER)Günaydın!

FERNANDO-Günaydın küçük hanım.Sizinle bir konuyu...

MANUELA-(KESER)Ricardo ile yalnız kalabilir miyiz?

FERNANDO-Hayret,benden gizliniz mi var?Oysa benim sizden hiç bir gizlim yok.

RİCARDO-Baba!

FERNANDO-Aman anladık gidiyoruz.Sizin konuşacaklarınız beni hiç ilgilendirmez(SOL TARAFA GİDER,ÇALAR SAAT İLE BATTANİYESİNİ ALIR)Hiç ama hiç ilgilendirmez.Beni ilgilendiren tek şey...

RİCARDO-Biliyoruz ne olduğunu...

FERNANDO-Aşk,sevgi,beraberlik ilgilendirir beni.Ama sizler aklı başında kişilersiniz,böyle şeylere siz değer vermezsiniz.(ODASINA GİRER)

RİCARDO-Gördün değil mi? (DİVANA OTURUR)

MANUELA-Annem de böyle.Nasıl başa çıkacağımı hiç bilmiyorum.

RİCARDO-Yemek yiyor mu?

MANUELA-Yemiyor.Baban?

RİCARDO-O da yemiyor.Ama babam inadından yemiyor.

MANUELA-Açlık grevi yapamazlar ki,ikisi de hasta.

RİCARDO-Hasta olduklarına ben inanmıyorum!

MANUELA-belki de haklısın.(ÇANTASINDAN PEMBE BİR ZARF ÇIKARIR)Şunun için gelmiştim.Baban,anneme mektup yazmış.

RİCARDO-Yok canım,versene! (OKUR)Elmasım...

Aşk nedir diye soruyorsun...

Güzel gözlerinle bana bakıyorsun...

Ve aşk nedir? diye soruyorsun...

Sevgilim!

MANUELA-(BERABER OKUR)Aşk sensin!

(İKİSİDE ÇOK GÜLERLER)

RİCARDO-(CEBİNDEN BİR MEKTUP ÇIKARIRKEN)Bir tane de bende var.Annenden.(UZATIR)Al,oku!

MANUELA-A! Annem de mi yazmış? (DİVANA YAN YANA OTURURLAR.OKUMAYA BAŞLAR)Hayallerimin erkeği...

RİCARDO-Devam et...

MANUELA-Gözüme uyku girmez oldu.Seni yanımda bilmek istiyorum.

RİCARDO-Babam kimseyle beraber uyuyamaz.

MANUELA-(OKUMAYA DEVAM)Kızım sana yazdığımı bilmiyor.Mektubu mu beğenmeyeceksin diye korkuycrum ama ne yapayım,herkes senin gibi şair olama ki...

RİCARDO-(KAHKAHAYI BASAR)Onun gibi şair değilmiş...

MANUELA-(ANNESİNİN YAZDIKLARINDAN DUYGULANMIŞTIR.TERS TERS RİCARDO'YA BAKA SONRA DEVAM EDER)...Sevgilim,senin o kuvvetli,koruyucu kollarının özlemi içinde yanıyorum...

RİCARDO-(HALA GÜLMEKTEDİR)

MANUELA-(GİTTİKÇE CİDDİLEŞİR)...Senin yanında yaşamak istiyorum.Aşkımız iç ne gerekirse yapacağım.(MANUELA'NIN SESİ TİTREMEĞE BAŞLAR)Seni sev mek,daima sevmek,ruhumun bütün gücü ile sevmek için ben dünyaya gelmişim.(AĞIR AĞIR MEKTUBU İNDİRİR.ANNESİNİN İÇTEN DUYGULARINDAN ETKİLENMİŞTİR)

RİCARDO-(GÜLEREK)Amma matrak haaa!

MANUELA-(ÖFKEYLE AYAĞA KALKAR)Neresi matrak?

RİCARDO-(GÜLMESİ YARIDA KALIR)NEeee!!!

MANUELA-Bu mektubun neresi matrak diye,soruyorum?

RİCARDO-Yavrucuğum bu yaşta bir kadın...

MANUELA-Bu mektubu seven bir kadın yazmış.

RİCARDO-Yoksa sen bunların taşkınlıklarını hoş mu görmeye başladın?

MANUELA-(DAMDAN DÜŞER GİBİ)Ricardo,beni nasıl buluyorsun?

RİCARDO-Nasıl mı,buluyorum?

MANUELA-Evet,nasılım?

RİCARDO-Ne sorduğunu anlayamadım.

MANUELA-Yani güzel miyim? Çirkin miyim? Sokakta erkekler dönüp bana bakıyorlar mı?

RİCARDO-(ŞAŞKIN)Bilmem ki...

MANUELA-Boyum uzun mu? Kısa mı?

RİCARDO-Orta.

MANUELA-Bacaklarım güzel mi?

RİCARDO-Dikkat etmedim ama galiba güzel...

MANUELA-Ricardo,ben sandığın kadar aptal değilim.Davranışlarına göz yumacağımı bekliyorsan,aldanıyorsun.

RİCARDO-Hangi davranışlarıma?

MANUELA-Yaklaşma numaralarına!

RİCARDO-(ÇOK ŞAŞIRIR)Aklımdan bile geçmiyordu.

MANUELA-(AĞLAMAKLIDIR)Biliyorum,biliyorum.Senin için varsa,yoksa iş! İşte bu nedenle annemle beraber uzaklara gitmeye karar verdim.

RİCARDO-Manuela...çocukluk etmesene! (KAPI ÇALAR DUYMAZLAR)

MANUELA-(ÖFKEYLE KALKAR)Benim de bir kadın olduğumu sen ne zaman hatırlayacaksın?Hiç olmazsa iş saatleri dışında,bana başka gözle bakamazmısın?Sıkıca koluma girmelisin,bacaklarımı beğenmelisin.

RICARDO-Sakin ol,Manuela!

MANUELA-Sakin olmak istemiyorum.Aklımı başıma toplamak da istemiyorum. (TAM DIŞARI ÇIKARKEN,O ARA GİREN DOKTOR BOLT İLE ÇARPIŞIR)

BOLT-Günaydın!

MANUELA-tam zamanında geldiniz doktorBolt.Rica ederim şu delikanlıyı tedav edin.Duygularında bir eksiklik,bir kasılma var.(ÇIKAR)

BOLT-Kavga mı ettiniz?

RİCARDO-(ŞAŞKIN)Ettik mi,etmedik mi,farkında değilim.Onun ne demek istediğini ben anlamadım ki!

BOLT-(ÇANTASINI KOYAR)Kadınlar anlaşılmak için değil,sevilmek için yaradılmışlardır.

RİCARDO-Ama o benim iş ortağım.

BOLT-Dostum,kadınla erkek arasında bir tek ortaklık vardır,o da evlilik. Babanız nasıl?

RİCARDO-Telefonda dediğim gibi,iyi değil.

BOLT-Kendisini görebilir miyim?

RİCARDO-Elbette.

BOLT-Onunla yalnız konuşmak istiyorum.

RİCARDO-(DOKTORA ANLAMSIZ BAKAR)Peki,nasıl isterseniz.(FERNANDO'YU ÇAĞIRMAK İSTERKEN GERİ DÖNER)Doktor,bir insanın kendisini işine vermesi kötü bir şey mi?

BOLT-İş yapılır,insan kendini işe vermez.Aksi halde iş,içki,uyuşturucu madde gibi bir bağımlılık yaratır.

RİCARDO-Ama ben ilerlemek istiyorum.(YAN KAPIYI AÇAR)Doktor Bolt geldi,baba (DOKTORA)Duygularımın esiri olmak istemiyorum.Ben kari kız peşinde koşamam.

BOLT-O zaman onlar sizin peşinizden koşarlar.

RİCARDO-Neden?

BOLT-Doğaya karşı gelemezsiniz.Yaşam bu!

RİCARDO-Yaşam bu kadar basit değil.Seks ön plana alınmaz.

BOLT-Hasta mısınız?

RİCARDO-Yoo...!

BOLT-Bana öyle geldi de.

RİCARDO-(KUŞKULANIR)Neden hasta mısınız diye sordunuz?

BOLT-Şüphelendim.Ama muayene etmeden kesin bir şey söyleyemem.(FERNANDO GİRER.PİJAMASININ ÜZERİNDE BİR BATTANİYE,ELİNDE DE ÇALAR SAATİ)Günaydın,Senor Cano!

FERNANDO-(BİTKİN)Günaydın,doktor.

BOLT-(RİCARDO'YA)İşiniz varsa,gidebilirsiniz,engel olmak istemem...Bir dakika... Kadınlara karşı biraz daha nazik olsanız,fena olmaz.

FERNANDO-Duydun ne dediğini.(RİCARDO DÜŞÜNCELİ ÇIKAR)

BOLT-(MÜFİK)Nasılsınız bakalım,Senor Cano?Bırakmayın böyle kendinizi.

FERNANDO-Elimde değil.

BOLT-Her şeyi biliyorum,benimle açık konuşabilirsiniz..

FERNANDO-Zaten bilmeyen kalmadı ki...doktorcuğum,o söz konusu Senoranın yanında ne sancım kalıyor... ne bacaklarım uyuşuyor..,.ne de öksürüğüm tutuyor.Kulaklarım bile duyuyor.Uzun sözün kısası,aslan kesiliyorum,aslan.

BOLT-Seviyorsunuz bu senorayı,değil mi?

FERNANDO-Hem de nasıl!

BOLT-Peki, Senora Velasco?

FERNANDO-Bana tapıyor.

BOLT-O halde mücadele edin!

FERNANDO-Nasıl?

BOLT-Aslanlar gibi mücadele edin,Kurallara aldırmadan.Bakın,Senor Cano, yaşantımız anlamını kaybedince,yavaş yavaş ölmeye başlarız.Hepimizin hayale ihtiyacı var.Bazıları ruya alemine dalarlar.Her ne pahasına olursa olsun,ele geçen fırsatlar yakalanmalı.Bunun için mücadele edilmeli.Bu kadından vaz geçmeyin,Senor Cano.

FERNANDO-Ama oğlum,ne der?

BOLT-Evlatlardan anlaşış beklenmez.Çocuklar analarını babalarını toprağa verdikten sonra,değerlerini anlarlar.Üstelik ikisi de evli değil,ikisinin de çocukları yok.Bu durumda sadece rahatsız olurlar,utanç duyarlar.

FERNANDO-Oğlum benimle çok ağır konuşuyor...hani pek de haksız değil.Dolores'e ne diyeceğimi bilemiyorum.

BOLT-Şimdi Senora Velasco'ya telefon edeceksiniz.

FERNANDO-Manuela benim sesimi duyunca telefonu yüzüme kapatıyor.Annesini vermiyor ki!

BOLT-Öyleyse ben açarım.

FERNANDO-Bir aksilik çıkmaz,değil mi doktor?

BOLT-Siz bana güvenin.Günlerdir bu planı düşünüyorum.Hadi ama,artık üzgün durmayın,Gülümseyin.İşte herşey dilediğiniz gibi olacak.(FERNANDO'NUN SIRTINA VURUR)Ne yani,oğlunuzdan daha önce dünyaya gelmiş olmanız suç mu? Canlı bakın,Senor Cano,ölü balık gibi bakmayın.Gözlerinize anlam verin,hah şöyle...parlamalı,cıvıl cıvıl,olmalı.

FERNANDO-Şimdi nasıl?

BOLT-Daha iyi.Yatak odanızda telefon fişi var mı?

FERNANDO-Var.

BOLT-Tamam.Haydi, ilk hedefimiz:Yatak odası!

FERNANDO-(ÇOK COŞKULU YATAK ODASINA DOĞRU KOŞAR)Hücuuummm!!! Oley! Oley! Oley! (FERNANDO YATAK ODASINA GİRER.DOKTOR BOLT SAHNENİN ÖNÜNE GELİR.PERDE ARKASINDAN KAPANIR)

BOLT-(SEYİRCİYE)Bir plan yapmıştım.Bereket herşey dilediğim gibi gelişti. Aksi halde büyük bir rezalet kopabilirdi.Efendim,Senora Velasco ile

telefonda konuştuktan sonra,planımı Senor Cano'ya da anlattım.Heyecan landı.O gün beraber tam üç şişe şarap içtik.Ricardo'nun iş ortağı ile arası açık olduğundan,bizim çevirdiğimiz dolabı fark etmedi.Ona söylediklerim hemen etkisini yapmış olacak ki,üç hafta düşündükten sonra Manuela'ya telefon etti.

(GÜLEREK ÇIKAR.PERDE AÇILIR.AYNI DEKOR,RİCARDO TELEFON BAŞINDA)

RİCARDO-Seni rahatsız ettiğim için özür dilerim,Manuela.Bir şey söyleyecektim de...şey,hani sen bana bir şeyler sormuştun...onların cevabını vermek istiyorum.Senin bacakların çok güzel,Manuela. Vücudun biçimli...erkekler sokakta dönüp sana bakıyorlar.Şey...acaba bu hafta sonu bir yere gidebilir miyiz? diye soracaktım.(CEBİNDEN BİR KAĞIT ÇIKARIP,OKUMAYA BAŞLAR)Bu mevsimde her taraf çiçek içinde...mehtap kumsalı okşar... (KAĞIDI CEBİNE SOKAR)A,a! Neden başkasının sözleri olsun?Kimin olabilir? Rica ederim,Manuela.İşimizde verimli olabilmemiz için,iş saatleri dışında da çok tatlı bir arkadaşlık kurmamız gerek.Hayır,ne münasebet.Ard düşünce ala vücudun biçimli demedim ki.Tabii.. Tabii... Eğer gerekiyorsa geceyi de bir otelde geçirebiliriz.Manyak mı?! Ben miyim manyak? Alo! Alo! Kapattı! (TELEFONU ÖFKEYLE KAPATIR AYNI ANDA FERNANDO ODAYA GİRER.CANLI KEYİFLİ.ÜZERİNDE DAMAT KOSTÜMLERİ VARDIR.SOKAĞA ÇIKMAK ÜZEREDİR) Nereye????....

FERNANDO-Kiliseye.

RİCARDO-(YANLIŞ ANLADIĞINI SANIR)Efendim?

FERNANDO-Kulakların işitmiyor mu? Kiliseye dedim.

RİCARDO-Kilise de ne işin var?

FERNANDO-Evleniyorum.

RİCARDO-A! A! Kiminle evleniyorsun?

FERNANDO-kilisenin papazı ile.

RİCARDO-Soğuk şaka yapma!

FENRANDO-(SAATİNE BAKAR)Özür dilerim,acelem var.Papaz daha fazla beklemez.

RİCARDO-Bir dakika baba.Sen ne dediğinin farkında mısın?

FERNANDO-Tabii farkındayım,oğlum.Ama boşuna konuşma.Sana artık boyun eğeci değilim.Geçti o günler,geçti.

RİCARDO-Sen sarhoş musun,baba?

FERNANDO-Kendine gel,nasıl konuşuyorsun sen babanla bakayım.Dünkü çocuk, bana nasıl karışabilirmiş,ha...?

RİCARDO-Ben dünkü çocuksam,sen de ikinci çocukluk devrene girmiş bir ihtiyarsın.

FERNANDO-Kim ihtiyar?

RİCARDO-SEn!

FERNANDO-Sen öyle san!

RICARDO-yaşına uygun davran!

FERNANDO-Sanagöre yaşıma uygun davranmanın ne olduğunu biliyorum:İçki yok Sigara yok.Evlenmekde yok.(SESİNİ YÜKSELTİR)İçki de içeceğim, sigara da içeceğim,evleneceğim de!

RİCARDO-Herkes ne der,baba?

FERNANDO-Ne derse desin,vız gelir!

RİCARDO-(OTURTUR)İlacını al,yatağına yat ve kiliseye gitmekten de vaz geç Çünkü senin haberin yok ama,küçük nişanlını bugün uzun bir yolculuğa çıkarıyorlar.

FERNANDO-Aman,yanına bir de doktor katsalar...

RİCARDO-Merak etme gittiği yerde doktor vardır.

FERNANDO-İhtisas sahibi bir doktor olmalı...

RİCARDO-O da neden?

FERNANDO-Bilenlere sordum,birinci aydan itibaren doktor kontrolü altında bulunmalıymış... Ona göre yemek yiyecek...kilosuna dikkat edecek hafif jimnastik yapacak...

RİCARDO-(DİLİ TUTULUR)Sen ne demek istiyorsun,baba?

FERNANDO-İşte böyle oğlum,senin minimini bir kardeşin olacak...Kız olsa, değil mi?

RİCARDO-İstemem.

FERNANDO-Kız olsun istemiyor musun?

RİCARDO-Ben kardeş filan istemiyorum.

FERNANDO-Biz de istemiyorduk ama oldu...

RİCARDO-Nasıl oldu?

FERNANDO-Her zaman olduğu gibi.

RİCARDO-Onu sormadım.Nerede oldu?

FERNANDO-Madrid yolundaki bir otelde.Tek yataklı odalar kalmamıştı,biz de mecburen çift yataklı bir oda tuttuk...ve...

RİCARDO-O oteli ateşe vermeli,yerle bir etmeli.

FERNANDO-Milli sermayemizden ne istiyorsun?Hem doğum artışlarına bu otellerin,motellerin çok büyük katkı da bulunduklarını da unutma!

RİCARDO-Hangi oteldi bu?

FERNANDO-(DÜŞÜNÜR)...Dağ keçisi.

RİCARDO-Baba,emin misin?

FERNANDO-Eminim,kapının üzerinde bir de dağ keçisi resmi vardı.

RİCARDO-Hayır,kadının durumundan emin misin?

FERNANDO-Eminim,eminim.Geçenlerde bana müjdeyi verdi.

RİCARDO-Belki numara yapıyordur.

FERNANDO-Bilirim,kadınların baş numarasıdır ama doktor da bunu doğruladı.

RİCARDO-Ah,seni faka bastırmış.

FERNANDO-Kimse zorla faka bastırılamaz.

RİCARDO-Bana kalırsa,işin içinden sıyrılmaya bak,baba.(TELEFONU ÇEVİRİR)

FERNANDO-Sıyrılmak isteyen kim?

RİCARDO-(ELİNDE TELEFON)Evde olmalı...

(BİRDEN İÇERİYE DOLORES İLE MANUELA GİRER)

MANUELA-Beni arıyorsan,boşuna uğraşma,evde yokum.

FERNANDO-(DOLORES'E DOĞRU GİDER.DOLORES MEMNUN GÖZLERİNİ KIRPIŞTIRIR)Günaydın.

DOLORES-Günaydın Fernando,nasılsın?.. Günaydın,Ricardo.

RİCARDO-(BOZUK)Günaydın.

MANUELA-Şimdi sana neden buraya geldiğimizi açıklayacağım:Bilmem,olup bitenlerden haberin var mı?(ŞEFKATLE ANNESİNİ OKŞAR)Baban,annemi gebe bırakmış! Ağlama anne! (DOLORES OTURUR)Bu gün de evlenecekmiş!

RİÇARDO-Duydum,inanılır gibi değil.Hayret!

DOLORES-A-a! Ne varmış bunda hayret edecek? Doktor Bolt dedi ki, Tibet'li bir yetmişlik kadın ikiz doğurmuşmuş...

RİCARDO-Burası Tibet değil.

FERNANDO-Ricardo!

DOLORES-Kilimancaroda da...

MANUELA-Değmez,anlatma anne! (RİCARDO'YA)Babanın kararını bekliyorum.

FERNANDO-Benim kararımı mı?

RİCARDO-Bakalım çocuğun babası,babam mı?

FERNANDO-Ricardo!

RİCARDO-Bütün suç annenin! (DOLORES AĞLAMAYA BAŞLAR)

MANUELA-Sen nasıl böyle bir şey söyleyebilirsin? anne,anlat nasıl olduğunu

FERNANDO-Hiç mi acımıyor sunuz,zavallıya ? Böyle işkence yapılır mı? Yüreğim parçalanıyor. Yahu suç benim!

RİCARDO-Rica ederim sen karışma,baba!

FERNANDO-Ben nasıl karışmam? Suç benim dedim.Bu çocuk da benim,benim!

RİCARDO-Kanıtlanmalı.(DOLORES'E)Çocuk babamdan mı?

DOLORES-Ben sevdiğim erkeğe asla yalan söylemem.

FERNANDO-Yaşa Dolores!

DOLORES-Ben namuslu bir kadınım.Zayıf bir anım oldu...ama her namuslu kadının başına gelebilir.

RİCARDO-Konudan ayrılmayalım.

FERNANDO-Doktor Bolt dedi ki...

DOLORES-Efendim,parkta dolaşıyorduk...yanımıza bir şişe şarap almıştık.

FERNANDO-(RİCARDO'NUN ARKASINDAN DAM İŞARETİ,OTEL İŞARETİ YAPAR)

DOLORES-Ay ben park mı dedim.Sirke gitmiştik.Kocaman bir cadırın altında. orada maymunlar...kaplanlar...kanatlı kuşlar...

RİCARDO-Ve leylekler,değil mi?Zayıf anınız nerede tuttu? Sirkte mi?

DOLORES-Yok canım orası çok sıcaktı. Dışarısı da gölgede otuz derece...

RİCARDO-(BABASINA)Hava serindi dememiş miydin?

FERNANDO-Ben öyle bir şey demedim.

DOLORES-Sonra yola çıktık...gittik gittik...sonunda...ama epeyi gittikten sonra,sonunda bir otele geldik.

İCARDO-Neydi otelin adı?

ERNANDO-(DAĞ KEÇİSİ İŞARETİ YAPMAKTADIR)

OLORES-Yaldızlı kuzu!Yoo,hayır.Boynuzlu koç!Tamam,boynuzlu koç!

İCARDO-Baba,sen "Dağ Keçisi" dememişmiydin?

ERNANDO-Karıştırmış olabilirim,Ya dağ keçisi idi,ya da boynuzlu koç,şimdi bilemiyiceğim.

OLORES-Siz bana bakmayın,ben hayvanları hep biribirine karıştırırım.

İCARDO-(TELEFONA YAPIŞIR)Şimdi ben "Dağ Keçisine" telefon ediyorum.

ANUELA-Senden sonra da ben,"Boynuzlu Koç'a" telefon edeceğim.

ERNANDO-(HER İKİSİNE DE ENGEL OLMAK İSTER)Yapmayın çocuklar,ayıp,olmaz öyle şey!

OLORES-Benim halimi kimse düşünmüyor...ben ne olacağım?(MANUELA ANNESİNİN YANINA GİDER)

İCARDO-Baba,dikkat et,seni faka bastıracaklar.

ANUELA-Üzülme anne,senin çocuğunun babasını bulmadan,ben bu evden çıkmam!

İCARDO-AÇ gözünü baba,çocuğun babasının kim olduğu daha kesinlikle bilinmiyor.

ERNANDO-Benim şüphem yok,ben eminim.

ANUELA-Zavallı annemi baştan çıkarttıktan sonra yüz üstü bırakmasına razı olamam.Yaptığını temizlemek zorunda.Hemen anneme nikah yapmalı

İCARDO-(ATILIR)Cevap vermeden iyi düşün,baba!

ERNANDO-Düşünecek bir şey yok ki.Ben dürüst bir erkeğim.Kimseye kalleşçe davranmadım.Dolores ile evleneceğim.

ANUELA-Anne sen de onunla evlenmek istiyor musun?

OLORES-(NAZLI BİR DÜŞÜNMEDEN SONRA)Sence bir sakınca yoksa,istiyorum.

(DOLORES İLE FERNANDO MUTLULUK İÇİNDE BİRİBİRLERİNE DOĞRU GİDERLER

İCARDO-(ÖFKE İÇİNDE)İyi halt ettin,baba!... tebrikler.

ERNANDO-Darısı başına oğlum.

ANUELA-Oh,çok şükür,bu iş tatlıya bağlandı.(RİCARDO'YA)Şimdi yapacaklarımızı konuşalım.

OLORES-(YAVAŞÇA FERNANDO'YA)Ay,doktorun tembihleri birden aklımdan çıkıverdi,anlamadılar,değil mi?

FERNANDO-Üzülme sen sevgilim,anlamadılar.

(DOLORES DİVANA OTURURKEN,FERNANDO ONUN YANINA OTURMAK İSTER)

RİCARDO-(DİĞER TARAFTAKİ SANDALYEYİ İŞARET EDER)Baba, sen buraya otur!

(GENÇLER BÜYÜKLERİN EVLENME İŞİNİ HALLETMEK İÇİN MASA BAŞINA OTURURLAR)Manuela-bir an önce nikahlanmalılar.

RİCARDO-Ben de aynı kanıdayım.(DAMAT KÜSTÜMLERİ İÇİNDEKİ BABASINA BAKAR) Ama bu gün değil,önce hazırlık yapmalıyız.Hem annen bu evliliğe ne katacak,onu bilmek isterim.

FERNANDO-Bir çocuk!

MANUELA-Parasal yönü merak ediyor.

FERNANDO-Öğretmen değil,maliye müfettişi!

DOLORES-Fernando'nun da benim gibi hali vakti yerinde.Servetlerimizi bir araya getirip,beraberce yiyeceğiz.

RİCARDO-(BOZULUR)Yani Manuela ile bana bir şey bırakmayacak mısınız?

FERNANDO-Gençsiniz.Çalışın,kazanın,üst üste ekleyin,biriktirin.Zaten ikinizinde amacı bu değilmiydi?

RİCARDO-(ŞAŞKIN)Ben de bundan korkuyordum!İnsan çocuklarına bunu nasıl yapar?

FERNANDO-Niye? Herkes kendi yağıyla kavrulmalı.Senin amacın çok çalışıp para kazanmak değil miydi?

DOLORES-Biz bundan sonra eğlenmek istiyoruz.Parasız eğlence olmaz.(BACAK BACAK ÜSTÜNE ATAR)

MANUELA-Nikah gününe karar verelim.

DOLORES-Verin,verin.

FERNANDO-Bu gün olsun! Bu gün olsun!

RİCARDO-Bu gün olmaz,saçmala baba! Yapacak çok işimiz var.Bir kaç ay sonra olmalı.

MANUELA-İmkansız,çocuk doğabilir.Derhal evlenmeliler.

RİCARDO-(AJADASINA BAKAR)Önümüzdeki ay "Milli Kalkınma" yortusu var, o gü olsa...?

DOLORES-Bence uygun.

MANUELA-(ÖĞRETMEN GİBİ KALEMİ İLE MASAYA VURUR)Senor Cano ,Senor Cano,Lütfen dinler misiniz.Sizin düğününüz söz konusu.Saat oniki iyi mi?

DOLORES-Sonra da otel National'de parti veririz.

FERNANDO-Dansı biz açarız.

DOLORES-Ben en yeni dansları bilirim.(EN SON BİR MELODİYİ MIRILDANIR,
NANDO OTURDUĞU YERDE SALLANIR,DANS EDER.)

RİCARDO-(DEHŞET İÇİNDE)Çıldırdı bunlar.

MANUELA-Hangi kilise de olacak?

RİCARDO-En uzak bir kilisede olsun.

FERNANDO-(DOLORES'E GÖZ KIRPARAK)Hazır papaz bekliyorken...

RİCARDO-Baba!

DOLORES-'Santa Maria della Grazia' kilisesinde evlenmek isterim.Orada
paza sık sık günah çıkartmaya gittiğimden,iyi tanırım.

RİCARDO-Herşeyi biliyordur,desenize!

FERNANDO-Kardeşinin annesi ile daha saygılı konuşabilirsin,Ricardo!

MANUELA-Kiliseye de karar verdik,başka ne kaldı?

FERNANDO-Şahitler.

RİCARDO-Siz seçin.

FERNANDO-Benim şahidim sen ol.

RİCARDO-Daha neler,dünyada o mam.

FERNANDO-Ne kadar aksi herifsin.Bugüne kadar sana yaptıklarım gözüne
dursun.(AĞLAR)

DOLORES-Ağlama sevgilim.(MENDİLİNİ ÇIKARTIR,AKSIRIR)

MANUELA-Çok yaşa!

RİCARDO-Çok yaşa!

DOLORES-Siz de görün!

FERNANDO-Aaaa!!! Benim parfümümü kullanıyorsun! Artık parfüme gerek
sevgilim,bundan sonra beni kullanacaksın.

MANUELA-Ayıp ediyorsun,Ricardo.Kırma babanın hatırını.

RİCARDO-(SİNİR İÇİNDE)Peki,şahidin olurum.

DOLORES-Manuela,sen de benim şahidim olursun.

MANUELA-Kiliseye annemi sen götüreceksin,orada da babana teslim edec

DOLORES-Ah,ben ona teslim oldum bile...

FERNANDO-Konuşacaklarımız bitti ise,bizi biraz yalnız bırakır mısını

MANUELA-(RİCARDO'YA)Bırakalım mı?

RİCARDO-Nasıl olsa olan olmuş,bırakacağız.

MANUELA-Tebrik ederim anne.

FERNANDO-Sen de tebrik etsene,Ricardo.

RİCARDO-(TERS)Tebrikler.Ben arabayı garajdan çıkartmaya gidiyorum,Manu

MANUELA-Okula geciktik!

FERNANDO-Siz okuldan başka bir yere gitmez misiniz?

DOLORES-Bir de kursa giderler.

RİCARDO-Artık akraba olduk,Manuela.Kardeş sayılırız.(ÇIKAR)

MANUELA-(RİCARDO'NUN ARKASINDAN)Benim böyle kardeşliğe aklım ermez.(ANI
SİNE)Bir erkek nasıl yola gelir anne?

DOLORES-Çok basit.Ona,ya beni öpersin,ya da şu şişeyi kafana yersin,de
O da beni öptü.

MANUELA-Ne güzel!

DOLORES-Ama inanki bu kadar çabuk yola geleceğini ben de beklemiyordum

MANUELA-(DERİN BİR İÇ ÇEKİŞİ İLE KAPIYA YÜRÜR)Aaaahhh...ah! (ÇIKAR)

DOLORES-Gebe kaldım diye onları nasıl kandırdık ,değil mi?.Yazık... Ke
doğru olsaydı,Fernando!

FERNANDO-Seni çok seviyorum,Dolores.

DOLORES-Ah,Fernando,bambaşka bir insan oldum,nefes darlığım bile geçti

FERNANDO-Benim de bacaklarım canlandı.

DOLORES-(ETRAFINA BAKINIR)Antikalar ne oldu?

FERNANDO-Oğlum hepsini kaldırdı.

DOLORES-Buda'yı da mı?

FERNANDO-Zaten sahteydi.Gerçeklerini alırız.Yarın ilk işim güzel bir f
graf makinesi almak olacak.

DOLORES-Doğu ülkelerine mi gideceğiz?

FERNANDO-İstediğin yere gideceğizYaşamanın ne demek olduğunu çocuklar
sün.

DOLORES-Peki...sonra ne olacak?

FERNANDO-Sonra mı?

DOLORES-Öyle ya,bir şey olmayınca...?

FERNANDO-Neden bir şey olmasın?

DOLORES-Yolculuktan kucağımda çocukla döneceğimi sanıyorlar.

FERNANDO-Sen o işi bana bırak!

DOLORES-Ah,Fernando,ne güzel kestane rengi gözlerin var...dişlerinde dökülmemiş.

FERNANDO-Seni ısırmak için.(KUCAKLAR)

DOLORES-(GÜLER)Seni gidi seni!

BOLT-(ACELE SAHNEYE ÇIKAR,PERDENİN UCUNU ÇEKİŞTİRMEKTEDİR)Çabuk ! Perde! Bu sahneyi atlamak zorundayız.(PERDE KAPANIR.BUNDAN SONRAKİ SAHNE PERDE ÖNÜNDE OYNANIR)Evet... Gelelim düğün gününe.Santa Maria Della Grazia kilisesindeki düğüne davet edildim.Her düğün gibi bu da yorucu idi.Yoo,bu hepsinden yorucu idi...Ben kilisenin önünde durmuş gelinle damadı bekliyordum.Bir dakika,org çalarsa,daha iyi canlandırırsınız. (ORG BAŞLAR)

FERNANDO-(ACELE GİRER.YİNE DAMAT KÖSTÜMÜYLEDİR.ANCAK BU SEFER:ELİNDE BEYAZ ELDİVENLER,YAKASINDA DA BEYAZ ÇİÇEK VARDIR)Günaydın,Doktor Bolt.

BOLT-Nerede kaldınız?

FERNANDO-Geciktik mi?

MANUELA-(ACELE GELİR)Günaydın,doktor.

FERNANDO-Bu saate kadar köşede bekledim.Görünürlerde yoklar.Oğlumu bilirim Kendi işi olmazsa,ciddiye almaz...Muhakkak yüzükleri de evde unutmuştur.

MANUELA-Heyecanlanma,baba.

FERNANDO-Bana ikide bir 'baba' demesene!

MANUELA-Peki,ne diyeyim?

FERNANDO-Fernando,de.

MANUELA-Belki Ricardo unutur,sen şunu al,baba.

FERNANDO-Bak,yine baba,dedi.

MANUELA-Bu yüzük babamın yadigarıdır.

FERNANDO-İstemem,al! Babanın yadigarını Dolores'e ben takmam.Saat kaç?

BOLT-Oniki oluyor.

FERNANDO-Yoksa caydı mı? (KİLİSE ÇANI ÇALAR)Ya,caydıysa,doktor?

BOLT-Merak etmeyin,gelir... Erkek cayar da,kadın caymaz.

İSABELLA-(TELAŞLA GİRER)Tebrik ederim,Senor.

FERNANDO-teşekkür ederim,teşekkür ederim.

İSABELLA-Babam aklıma geldi...

FERNANDO-Bir baba'dır gidiyor.Hay Allah,nerede kaldı bu çocuk? Ricar
Ricardo!

RİCARDO-(KOŞARAK PERDE ARASINDAN GELİR)

FERNANDO-Geç kaldın! Yüzüğü unuttun,geri almaya gittin,değil mi?

RİCARDO-Yok canım,trafik sıkıştı.Bugün Pazar,herkes futbol maçına gi

FERNANDO-Benim düğün günümde mi?!

DOLORES-(GELİNLİKLE GELİR.ELİNDE BEYAZ GELİN ÇİÇEKLERİ VARDIR.DİĞERLİ
DERİN BİR NEFES ALIRLAR.TAM KİLİSEYE GİRİCEKLERİ SIRADA)Manu
canım ekşi bir şey istedi.Hıyar turşusu yemeliyim.

FERNANDO-Ne istiyor?

MANUELA-Hıyar turşusu.Aş eriyor,aş.

İSABELLA-Neee???

MANUELA-Anne,gözünü seveyim,şimdi sırası mı?

DOLORES-Öyle ya...sırası değil.(GRUP YÜRÜMEYE BAŞLAR.DOLORES DURUNCA
DURUR)Ay! Başım dönüyor!...

MANUELA-Anne,yanımda kolonya var...

FERNANDO-Koklatın,koklatın.

DOLORES-Galiba bayılacağım...

BOLT-Papaz bizi bekliyordur,acele edin.

FERNANDO-Gidelim,aksi halde sıramızı başkasına verirler.

İSABELLA-Ben şimdi gider hıyar turşusu bulurum.

FERNANDO-Nereden bulursun?

İSABELLA-Şuralarda bir bakkal olacak,belki açıktır.

FERNANDO-Koş,ne duruyorsun?

BOLT-Başka bir şey düşünün Senora,bulantı o zaman geçer.(ŞAPKASI İLE
LORES'İ YELPAZELER)

DOLORES-Nikah saatini akşama alın dedim ama kimseye söz geçirimiyor
Sabahları müthiş aş eriyorum...Biraz daha iyiyim...girelim.

FERNANDO-Ricardo! Ricardo,neredesin?

RİCARDO-(NEFES NEFESE GELİR)Kilise de turşu yokmuş.On dakika sonra başka bir çiftin nikahı kıyılacakmış,acele edelim.

DOLORES-Hıyar turşusu istiyorum! Yemem gerek.

BOLT-Hiç de gerek değil.

MANUELA-Anne,bak doktor,hiç de gerek değil,diyor.

DOLORES-Aman o ne anlar.Ben zaten doktorlare inanmam ki.

RİCARDO-Gel,anne,yavaş yavaş yürüyelim.

FERNANDO-Bir kaç dakika sonra bitecek,sevgilim.Ondan sonra bol bol hıyar turşusu yersin!

(ÇEKİŞTİREREK SAHNEDEN ÇIKARLARKEN,DOLORES BAĞIRMAYA DEVAM ETMEKTEDİR.DİĞERLERİ DE HEP BİR AĞIZDAN ONU İKNA ETMEYE ÇALIŞIRLAR)

DOLORES-Turşu istiyorum,karpuz istiyorum,ıspanak istiyorum vs.

(DÜĞÜN MÜZİĞİ ÇALARKEN IŞIKLAR KARARIR)

-P E R D E-

NİSAN 1998